

Liboje, december 1980

Leto 23 — Številka 4

LIBOJE

249/1980

COBISS •

GLASILO KERAMIČNE INDUSTRIJE LIBOJE-CELJE

SREČNO 1981

TOZD Keramika
TOZD Ploščice
TOZD Grafit

*Občanom krajevne skupnosti
želi uspešno 1981
svet KS Liboje*

*Veliko uspehov v 1981
želi Strelska družina
Bratov Hrvatinov Liboje*

*Uspešno 1981
želi DPD Svoboda Liboje*

*Zadovoljno in uspeha
polno leto 1981
želi telovadno društvo Partizan
Liboje*

*Srečno in zadovoljno 1981
želi: SZDL Liboje, OOSMS
Liboje in RK Liboje*

Uspešno 1981

želi

Delovna skupnost skupnih služb
Osnovne organizacije ZK KIL
Sindikalna organizacija KIL
Osnovna organizacija ZSMS KIL

foto: KOS

Razmišljanje ob slovesu od starega leta

Pri poslavljanju od starega leta lahko z dokaj mirno vestjo pove- mo, da smo v glavnem izpolnili to, kar so od nas zahtevale planske naloge. Nekje smo storili nekaj manj in nekje nekaj več, seštevek vseh rezultatov pa je blizu tega, kar smo s planom predvidevali.

Pa pogledajmo glavne kazalce poslo- vanja bolj konkretno.

TOZD Keramika je povečala fizični obseg proizvodnje v primerjavi s prejšnjim letom za skoraj 6%. To je sicer manj kot je predvideval plan, vendar je pri tem treba upo- števatati precejšnje spremembe v asortimanu izdelkov, težave s pre- skrbo s surovinami in nekaterimi drugimi materiali, zlasti pa pove- čani obseg izvoza. Izvoz pa vemo, da zahteva dodatne napore.

TOZD Ploščice je povečal fizični obseg proizvodnje kar za 37%. Tega smo še posebej veseli, saj smo leto popreje, kar s precejšnjo skepso gledali na bodočnost te temeljne organizacije.

TOZD Grafit bo za nekaj ton pre- segla lanskoletno proizvodnjo.

Vse TOZD bodo dosegle po za- ključnem računu za letošnje leto pozitivni rezultat. Povečala se je storilnost na zaposlenega, poveča- li so se tudi osebni dohodki, toda nekaj manj kot so se povečali živ- ljenjski stroški. Kar pomemben premik je bil storjen na področju izvoza, saj se je povečal v primer- javi s prejšnjim letom kar za dobro tretjino.

Na področju izboljševanja pogojev dela, je bilo zlasti v proizvodnji gmote veliko storjenega. Nova gmota z novo mehanizacijo je praktično odpravila večji del tež- kega dela. Z ureditvijo skladišč smo prišli tako daleč, da nam ni treba imeti več materiala pod mi- lim nebom. Nova trgovina, na katero smo kar ponosni, prinaša lep promet. Pri tako velikem pro- metu se nam bo investicija povrni- la v sorazmerno kratkem času. Tudi okolico tovarne smo precej uredili. Skratka poslavljammo se od leta, ki je bilo za našo delovno or- ganizacijo uspešno.

Kako pa v prihodnjem letu?

Ni osnove za optimizem. Težave v preskrbi s surovinami, reprodukcij-

skim materialom in energijo bodo tudi v novem letu. Bojimo se, da bodo celo večje kot v tem letu. Običajno smo prišli iz enega leta v drugo leto kar s precejšnjimi zalo- gami surovin in materiala. Letos so te zaloge bistveno manjše, saj smo imeli še posebej v zadnjem četrtletju tega leta močno omejene možnosti uvoza.

Omejitevni ukrepi glede uvoza bo- do po vseh izgledih v prihodnjem letu še večji, kot so bili v letoš- njem letu. Zato si bomo naš položaj lahko izboljšali le z odloč- nim spreminjanjem našega obna- šanja. Tu mislimo predvsem na odnos do dela, na odnos do teh- nološkega reda, zlasti pa na gos- podarnejši odnos do materiala v najširšem smislu.

Vsi smo se izrekli za stabilizacij- sko politiko. Vsi smo se izrekli, da bomo povečali delovno storitev, da bomo bolje izkoriščali delovni čas, da bomo štedili z materialom, energijo itd. Veliko članov kolekti- va se trudi in izpolnjuje to, kar smo se dogovorili in napisali v sta- bilizacijskem programu. So pa med nami tudi taki, ki mislijo, da bodo živeli na račun drugih. To zadnje bi lahko trdili za del za- poslenih v TOZD Grafit. Ta TOZD je res imel težke pogoje gospodar-jenja v tem letu, zlasti zaradi zamr- znjenih prodajnih cen, zaradi veli- kega porasta cen energije in suro- vin pa do neke mere tudi zaradi neustreznega asortimana proizvo- dne. To gospodarjenje pa so zavira- li še nekateri člani kolektiva s svojim neodgovornim delom, po- vršnostjo, pohajkovanjem, ipd. S takšnim delom se je že itak težka situacija v tem TOZD-u še poslab- šala.

Takšnim sodelavcem bomo mora- li kar vsi jasno povedati: "Vključite se v naše skupne napore, da bomo lažje prebrodili težave in si ustvari- li boljši jutri ali pa si poiščite drugo delovno sredino, ki bo morda pripravljena prenašati vaše skrajno neprimerne delovne na- vade."

Osnovni moto našega delovanja v prihodnjem letu bo torej moral biti: povečanje naše učinkovitosti v pogojih, ki jih imamo, in ki jih bomo imeli. Vsem članom kolekti- va in njihovim družinam srečno in uspešno novo leto.

Gibanje vrednosti točke odraz boljšega ali slabšega dela?

Z referendumom 20. 11. 1979 smo v TOZD in DSSS sprejeli spremem- be in dopolnitve Samoupravnega sporazuma o skupnih osnovah in merilih za razporejanje dohodka in delitev sredstev za osebne dohod- ke in skupno porabo ter pravilni- kov, med katerimi so tudi spre- membe členov, ki se nanašajo na nagrajevanje po kvaliteti dela. Ta- ko smo spremenili 13., 14. in 15. člen Samoupravnega sporazuma in 34. člen Pravilnika, ki pravi:

— za TOZD KERAMIKO — Kvalite- ta dela se izračuna na podlagi de- janskega loma z upoštevanjem do- voljenega normativa, ki znaša 25% (v povprečju komadni in količin- ski).

V primerjavi prekoračitve tega nor- mativa se vrednost točke zmanjša za toliko odstotkov, za kolikor je normativ prekoračen; če je lom pod normativom pa se vrednost točke poveča za toliko odstotkov, za kolikor je lom pod normativom.

— za TOZD PLOŠČICE — I. krite- rij: Kvaliteta dela se izračuna na podlagi dejanskega loma z upošte- vanjem dovoljenega normativa, ki znaša 8%.

Za vsak odstotek zvišanja ali znižanja tega normativa se za enak od- stotek zmanjša ali poveča vrednost točke.

II. kriterij: Kvaliteta dela je dejan- sko razmerje med prvo ter tretjo in četrto vrsto predanih ploščic skla- dišču gotovih izdelkov napram nor- mativu, ki je 75 : 25.

Za vsakih 5% odstopanja se vred- nost točke zmanjša ali poveča za 1%.

— za TOZD GRAFIT — I. kriterij: Kvaliteta dela se izračuna na pod- lagi dejanskega loma z upošteva- njem dovoljenega normativa, ki znaša 1%.

Za vsak odstotek zvišanja ali zni- žanja tega normativa se za enak odstotek zmanjša ali poveča vred- nost točke.

II. kriterij: Pri kvaliteti dela se upo- šteevajo loščeni izdelki (kar ugotovi

kontrola po žganju) napram dovoljenemu normativu, ki znaša 5%.

Za vsak odstotek zvišanja ali znižanja tega normativa, se za enak odstotek zmanjša ali poveča vrednost točke.

— za DSSS — Vrednost točke se izračuna na podlagi dosežene vrednosti točk vseh TOZD, pri čemer se upošteva razmerje planirane vrednosti bruto proizvodnje, ki znaša v letu 1979 in 1980 za:

TOZD "KERAMIKO"	76%
TOZD "PLOŠČICE"	13%
TOZD "GRAFIT"	11%

Izračun se izvrši tako, da se ugotovljene vrednosti točke v posameznih TOZD pomnožijo z odstotkom razmerje v planski vrednosti bruto proizvodnje. Dobljeni zneski se delijo s 100, kar predstavlja vrednost točke za DSSS.

Pri vseh treh TOZD-ih se lom računa iz podatkov dejanske proizvodnje v surovem stanju (samo pri ploščicah od biskvita) in dejanske oddaje izdelkov v skladišče — upošteva se začetno in končno zalogo nedovršene proizvodnje za obdobje, za katerega se lom računa. Tako dobljeni razliki ali lom se dodajo še morebitne reklamacije, se primerja s teoretično možno količino za obdobje v skladišče in tako dobi % loma.

Samoupravni sporazum tudi določa, da veljajo za izračun vrednosti točke v TOZD-u "KERAMIKA" in TOZD-u "PLOŠČICE" podatki preteklega meseca, dočim za TOZD "GRAFIT" podatki tekočega meseca.

Osnovne vrednosti točke, na katere vplivajo rezultati kvalitete dela je po povišanju 1. 9. 1980 za

TOZD "KERAMIKO"	12,32 din
TOZD "PLOŠČICE"	12,32 din
TOZD "GRAFIT"	11,62 din

Vsakomesečni izračuni vrednosti točke posameznih TOZD so razobešeni na razglasni deski, najpozneje do 3. v mesecu za pretekli mesec.

Iz gornjega je razvidno, da je gibanje vrednosti točke v veliki meri odvisno tudi od boljšega ali slabšega dela, na kar pa lahko vpliva tako vodstvo proizvodnje s svojimi odločitvami, komercialna služba s pravočasno nabavo repromateriala, kot vsak posameznik s kvalitetnejšim delom in pazlivejšim ravnanjem z izdelki.

Zmanjšana poraba goriva — doprinos k stabilizaciji

Sprejeti stabilizacijski program na začetku tega leta je dal posebni poudarek na uporabo vseh vrst energije, posebno pa goriva. Za kompletni pregled podajamo naslednjo preglednico porabe energije:

	I—IX. 1979	I—IX. 1980	+ ali —	%
Vsa proizvodnja	3758,8 t	4396,6 t	+ 637,8 t	+ 17
poraba plina (PB)	1848,9 t	1752,8 t	— 96,1 t	— 5
poraba elektrike	1032800 kw	1032800 kw	—	—
poraba vode	44822 m ³	57106 m ³	+ 12284 m ³	+ 27

Iz preglednice je razvidno, da smo uspeli zmanjšati porabo plina (PB) in elektrike na tono proizvoda, to pa nismo uspeli pri vodi.

Razlog, da je poraba vode tako narasla je ogromna poraba za ohlajevanje in pa dotrajanost posameznih cevi, zakopanih v zemljo pred več desetletji. Pri zamenjavi določenih cevi, se je v tretjem četrtletju bistveno zmanjšala poraba vode.

Pri zmanjševanju porabe plina in elektrike nismo še vsega storili, da bi bili zadovoljni, saj je potrebno izvršiti dela na izolacijah, pri elektriki pa na razsvetljavi. Veliko je primerjav, da luči gorijo brez potrebe pri najbolj sončnem dnevu. Zato mora biti skrb nas vseh, da se zmanjša potrošnja plina in elektrike, ker je to največji problem sodobne industrije.

BV

III. simpozij keramike v Libojah

Kakor že dve leti prej je tudi letos Keramična industrija Liboje gostila umetnike in oblikovalce III. simpozija keramikov. Simpozij so skupno organizirali Društvo slovenskih likovnikov. Kulturna skupnost Žalec in KIL. Letos je bila vsebina simpozija "Ploščica v opremi stanovanjskega ambienta".

Simpozija so se udeležili: Zvest Apollonio, Adi Arzenšek, Vladimira Bratuš-Furlan, Miha Dalla Valle, Srečo Dragan, Milena Gregorčič, Zdenko Huzjan, Henrih Marchel, Ranko Novak in Vladimír Pezdirc. Kljub delnemu poznavanju keramičnih barv in glazur ter omejitve pri velikosti ploščic, ki so bile lahko dimenzije 20 x 20 cm, so se vsi udeleženci z velikim elanom lotili vse vrste dekoracije ploščic. Uporabljali so postopke pod in nadglazurne tehnike, tehnike sitotiska in prenašanja barv preko šablon, kakor tudi tehnike vnosa drugih keramičnih materialov (šamota) na ploščico. Izredno težka tehnologija, le delno poznavanje materiala in procesov žganja, nemogoč vpliv na že odžgane umetnine, sta prisotne vzpodbudila k resničnem zagnanemu delu. Plod njihovega truda je izredno veliko slik in os-

novnih oblik dekoracije. Med izborom, pri katerem so sodelovali vsi umetniki, umetnostni kritik Kreačič in predstavniki Keramične industrije Liboje se je pokazala resnična plodnost njihovega dela.

V galeriji Emonska vrata v Ljubljani je bila v začetku novembra razstava pod nazivom "Keramika Liboje 80". Odmev na razstavo je bil izredno velik, prikazani so bili unikatni oblikovani ploščic, ki so opozorili na že zdavnaj slutene možnosti sodelovanja med umetniki in industrijo.

Prav tako je na velik odmev naletele tudi razstava v Savinovem salonu v Žalcu pod naslovom "Keramika 80", ki je bila odprta v čast praznika republike. Tudi tu so umetniki, kritiki in novinarji poudarili resnično in edinstveno izrazno moč v keramičnih materialih, ki so bili do sedaj zapostavljeni.

Rezultati letošnjega simpozija v Libojah so vzpodbudni tudi zaradi tesnega sodelovanja delavcev, neposrednih proizvajalcev in umetnikov. Vsi želimo, da bi ta vrsta sodelovanja postala tradicionalna in tako bogatila keramiko in izrazno moč v njej.

Forto Turk

G

Grafitni lonci na zunanjem trgu

Nikogar ni v delovni organizaciji, ki ne bi poznal črnih izdelkov našega TOZD-a Grafit, nikogar ni, ki ne bi poznal namena uporabe grafitnih loncev, vem pa, da so med nami ljudje, ki jim ni poznano, kako so si utirali naši grafitni lonci pot preko meja naše domovine.

Prve grafitne lonce smo predstavili našim livarjem (livarnam). Naši strokovnjaki so jih seznanili z njihovo uporabo. Prodaja je "stekla", kot temu rečemo. Bili smo veseli prvih uspehov, novih še večjih naročil. No, če smo čisto odkriti, srečali smo se tudi s kakšno reklamacijo, toda le kje jih ne poznajo. Leta 1959 so naši grafitni lonci prvič prešli našo mejo. Po prvih uspehih na tujih tleh, smo se veselili ponovnega izvoza. Lonci so "potovali" v Bolgarijo, Romunijo in Pakistan. Nabirali smo izkušnje za bodoče. Ves čas smo se srečevali s težavami, katere so krojili razni zakoni in določbe.

Morda je v marsikateri livarni pri nas prevladovala misel, da so lonci iz uvoza boljši, ker so recimo "nemški". Res je, da kvaliteta naših grafitnih loncev ni enaka kvaliteti uvoženih, siliciumkarbidnih loncev, to pa se seveda odraža tudi v ceni. Toda kljub temu so zmogljivosti našega oddelka naraščale, kvaliteta se je dvignila na solidno raven.

Verjetno še niste pozabili 26. aprila 1978, ko smo prisostvovali svečani otvoritvi nove hale grafitnega oddelka. Sovlaganje tujega partnerja firme Avgust Gundlach, Tehno-Uniona iz Ljubljane in seveda KIL, je rodilo nove skupne uspehe. Mi izdelujemo lonce, Tehno-Union vrši prodajo. Večji del loncev smo v zadnjih letih prodali doma, izvoz v Bolgarijo je zaradi nakupa loncev na zapadnem tržišču povsem prenehal. Izvoz v Pakistan se je v primerjavi z nekdanjimi naročili močno zmanjšal, Romuni verjetno iz istega vzroka kot Bolgari, rabijo za svoje livarne dosti manj grafitnih loncev.

V želji, da se izvozi čim več, da našemu črnemu TOZD-u priskrbimo vsaj toliko deviz, kolikor jih za svoj uvoženi material rabi, smo skupaj z našimi registriranimi izvozniki naredili in poizkusili vse,

da si ponovno utremo pot na zunanji trg. Po enoletnem zatišju izvoza grafitnih loncev, smo v letošnjem letu sklenili pogodbo za izvoz grafitnih loncev v Iran. Prav te dni odpremljamo prvi kontejner grafitnih loncev po tej pogodbi. Lonci so po zagotovitvi vodje TOZD-a enake kvalitete, kot je zahtevana.

Pakiranje je po izkušnjah prejšnjih let takšno, da odgovarja prekomorskemu prometu. Vse to so pokazatelj, ki bi morali zadovoljiti kupca. Toda pot do Teherana je dolga in vsaka pohvala bi bila preuranjena. Morda bi bilo pametneje počakati nekaj mesecev na odgovor kupca. Nekaj mesecev sem rekla zato, ker bo blago potovalo do prejemnika ca. 45 dni in nato moramo računati na določen čas, ki je potreben,

da se lonci prodajo v livarne, se preizkusijo, oziroma pokažejo v proizvodnji kvaliteto ali nekvaliteto.

V tem trenutku se lahko pohvalimo še s tem, da sta na isto tržišče prodani že obe količini grafitnih loncev. Za naslednje leto pa se nam ponovno odpira romunsko tržišče.

Z velikimi črkami lahko zapišemo, da se je za naše grafitne lonce ponovno odprla pot na zunanji trg. In kar je najvažnejše, s tem izpolnjujemo nalogo vseh proizvajalcev pri nas, izvažamo, zagotavljamo si devizna sredstva, prepotrebna za uvoz repromateriala za nemoten potek proizvodnje.

Rojc

Odprtost tržišča za ploščice!

Bralcem tega članka bi želela povedati, da je prodaja podnih ploščic zelo zanimivo delo. V sedmih letih, od kar se ukvarjam s prodajo ploščic, se je nabralo vsepolno lepih in tudi manj lepih spominov.

V vseh teh letih je bilo s prodajo ploščic precej težav in je to delo zahtevalo zelo veliko angažiranost, predvsem zastopnikov na terenu.

Proizvajali oz. glazirali smo "domače" ploščice, dimenzije 10x20 cm v bolj ali manj neustreznih dekorjih, ki jih je tržišče s težavo sprejemalo. Več posluha je pokazalo pri dimenzijah 20 x 20 cm z reliefom, ki smo jih nekako leta 1977 pričeli uvažati iz Italije, pa tudi z izbiro dekorjev smo imeli več sreče. Sicer smo pa dekorje zelo hitro menjavali in se vsaj s tem skušali približati željam kupcev, pri tem pa smo imeli na voljo za prodajo tudi širši asortiman, s čimer je bilo neprimerno lažje.

V teh letih smo se osebno spoznali z večino naših kupcev iz cele Jugoslavije. Uspešnost prodaje oz. koliko je bilo v teh letih "tržišče za nas odprto" pa lahko pripišemo prizadevnosti trgovskih potnikov, ki so trgovce (grosiste) redno obiskovali in jim nudili naš program.

Uspešnost plasiranja določenega

artikla ploščic je marsikdaj zavisevala predvsem od "okusa" trgovca in bilo je nemalo težav, da smo jih uspeli prodati, vsaj manjšo količino "za probo", kot se v poslovnem svetu temu reče.

Še pred nedavnim so nas pestile velike težave zaradi prevelikih zalog ploščic, predvsem zaradi "manj posrečenih" dekorjev, ki pa so imeli tudi sorazmerno visoko ceno.

V začetku letošnjega leta pa bi lahko rekli, "da se je odprlo". V kratkem času smo razprodali staro zalogo. Delno lahko temu pripišemo otežkočenemu uvozu tovrstnega materiala in pa ustrezen dekor ploščic artikla "Cveta" z različnimi ročno risanimi motivi. Že prva testiranja tega dekorja s strani trgovcev, so dala zelo ugodne rezultate. Za prvimi "poizkusnimi" naročili smo prejeli vedno nova in nova, tako da vseh niti ne moremo realizirati, kar večkrat povzroča negotovanje trgovcev.

Postali smo iskani proizvajalci ploščic in upajmo, da bo tako še naprej in da naši "ustvarjalci" dekorjev ter pridne roke slikark in sortirk ne bodo odpovedale.

Angelca Novak

Ali nova trgovina dobro posluje?

Vprašanje v naslovu je postavljeno precej retorično, vendar kljub temu lahko danes po dobrih dveh mesecih poslovanja novega prodajnega mesta damo jasen odgovor.

Ob priliki svečane otvoritve trgovine v septembru je bilo pred nami veliko vprašanje in sicer ali bo sorazmerno velika investicija za naš mali kolektiv kmalu opravičila namen oz. kdaj se bo pričela amortizirati. Bežen pogled na podatke pove, da se je promet v zadnjih mesecih kar podvojil v primerjavi z začetkom leta. No o tem nas bodo najbolje prepričale številke, ki povedo, da smo v januarju imeli za 73 milijonov starih din prodaje, da pa je bil izkupiček v oktobru kar 156 S milijonov din.

Da je tako rapiden porast prodaje se prav gotovo lahko zahvalimo novi funkcionalni ureditvi objekta.

Saj se je našel primeren razstavnoprodajni prostor, tako za blago z oznako A, kar pomeni brezhibnost, nadalje z manjšimi napakami ter za blago oz. izdelke, ki so plod razmišljanja naših oblikovalcev ali priložnostnih sodelavcev. Takšen način prodaje naj ima smoter v tem, da nihče, ki obiše trgovino be odide praznih rok, ali kar je še bolj pomembno, da se bo tudi v njo vračal.

Obiskovalec, ki bo obiskoval trgovino v popoldanskem času, bo ravno tako primerno postrežen, kot v dopoldanskem času, saj so police polne tudi v tem času. Da je temu tako, je v veliki meri pripomoglo lično urejeno priročno skladišče, ki omogoča celodnevni redni pretok blaga, kar je bila velika pomanjkljivost prejšnjega dotrajane objekta. Ravno ta sprememba ima za posledico, da se je finančna struktura obrnila v prid popoldanske izmene.

Zdi se mi, da lahko na koncu tega razmišljanja v naslovu izpustimo besedico "Ali".

Novosti na sejmu v Bologni in Riminiju

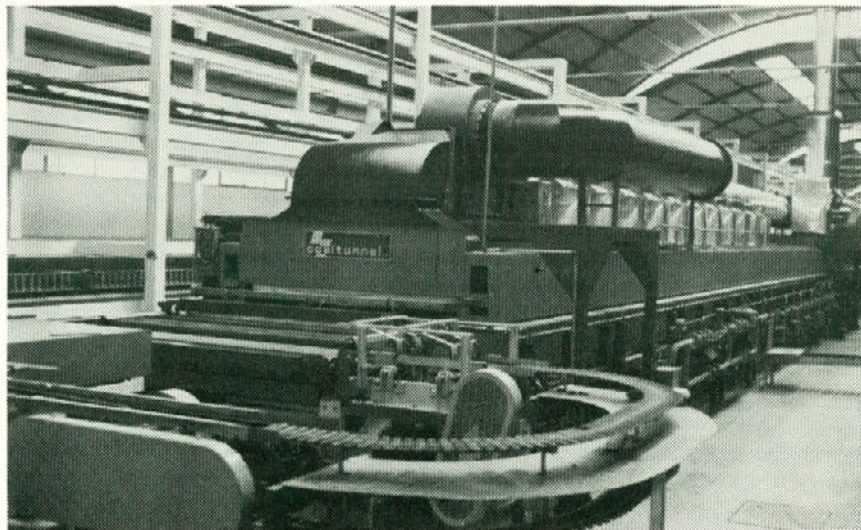
Kakor vsako leto je bil tudi letos v mesecu oktobru sejem gradbene opreme v Bologni in sejem opreme za keramično industrijo v Riminiju. Novosti in dosežki na obeh področjih so izredni. V Riminiju je, kakor v priznani italijanski keramični industriji, velik poudarek na zaključeni avtomatskih linijah pri proizvodnji keramičnih ploščic in drugih vrstah keramičnih izdelkov. Razstavljeni so bili vsi stroji za proces priprave vseh osnovnih surovin, stiskanja, oblikovanja avtomatskih sušilnic, vseh vrst peči za žganje keramičnih izdelkov, nakladalnih in razkladalnih postaj, glazirnih linij, linij za sortiranje in avtomati za pripravo embalaže in pakiranje. Uporaba hidravlike in elektronike pri tej vrsti strojev je izredna. Možnosti zastojev so vedno manjše, izredna specializacija proizvajalcev za posamezne stroje je tako, da je res vsak stroj vrhunski dosežek tehnike.

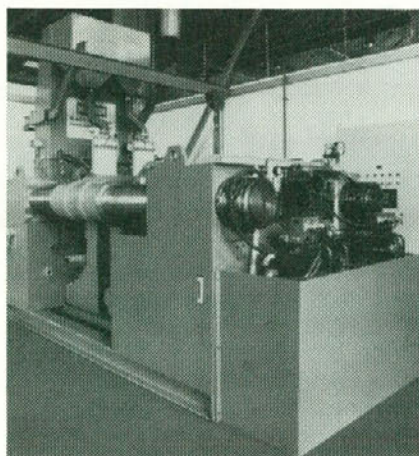
Največji vtis na vse obiskovalce in poznavalce keramičnih postrojenj, pa je napravila stiskalnica SACMI, model PH 980, z delovnim pritiskom stiskanja 1000 ton, ki je najbolj primerna za kontinuirano delo v sklopu avtomatske sušilnice za proizvodnjo vseh oblik keramičnih ploščic. Prikazane so tudi peči (monostate) za hitro žganje firme: Sitti, Welko in Coel. Značilnosti teh peči so izredno majhni prehodni časi in vsestranska uporabnost. Poraba energije na kg odžganega keramičnega materiala je izredno majhna.

Namenjene so za dvakratno žganje, kapaciteta je 3750 m² na dan pri ploščicah dimenzije 15 x 15 cm, oziroma 2750 m² na dan pri ploščicah 25 x 25 cm. Čas žganja je 30 minut pri ploščicah 15 x 15 cm in 45 minut pri ploščicah 25 x 25 cm. Primerne so tudi za monokulturo, to je enkratno žganje. Kapaciteta je 2000 m² na dan, čas žganja po 50 minut pri ploščicah 15 x 15 cm in do 1250 m² na dan, čas žganja 90 minut za ploščice 30 x 40 cm. Najvišja delovna temperatura je 1200 C. Iz teh podatkov lahko vidimo izredne lastnosti omenjenih peči.

Velik korak je tudi stroj za prenašanje uporabne keramike. Nemška firma Netzsch je prikazala avtomat za stiskanje krožnikov v treh različnih variantah, razlika med njimi pa je v največjem možnem primeru izdelka. Pri tem stroju je tudi naprava za čiščenje izdelkov,

Netsch-ov avtomat za stiskanje keramike

transport in odsesavanje. Na tem stroju je možno stiskanje krožnikov in pladnjev premera od 16 do 32 cm. Kapaciteta pa je od 400 do 1200 komadov na uro, odvisno pač od premera izdelka.

Pri delu na tem stroju je masa sestavljena iz določenih granulotov, ki se po avtomatskem doziranju na dva modela najprej mehansko pred prešanjem in nato drugo istočasno prešanje.

Na sejmu v Riminiju je bil prvič predstavljen tudi avtomat firme Vinzentini za notranje oblikovanje vaz, cvetličnih loncev in različnih oblik posod, ki se dosedaj na avtomatih niso mogli izdelovati. Glava avtomata je gibljiva tako, da je možno nastavljanje različne naklone in hode glave za oblikovanje.

Sedaj pa še malo o razstavi ploščic v Bologni. Prikazano je bilo toliko novega, da rabiš več dni, če si hočeš vse ogledati in urediti vtise. Pojavlja se tendenca k vrnitvi na osnovne formate ploščic, to je 20x20 cm in 10 x 10 cm. Večji formati so redki, pa še to so izdelani tako, da izgleda kot ročna proizvodnja, neenakomerne površine, barva rdečkasto mat — barva naravno odžgane gline. Poleg vseh mogočih barv in barvnih kombinacij dopolnjenih z sitotiskom je razvoj dekoriranja predvsem v smeri tretjega žganja pri temperaturah od 600 do 800 °C. Posebne nadglazurne peči različnih dolžin in transportnih sistemov, pa imajo kapaciteto odžganih dekoriranih ploščicah do 800 m² na dan.

Na sejmu je prikazanih več tisoč različnih dekorjev in vsak zase je nekaj posebnega — enkratnega. Sitotisk in ročna dekoracija, neizmerna paleta dekor barv, bogato znanje ter dobro oblikovanje sta

prisotna pri vsakem razstavljenem artiklu. Razstavljene ploščice z ročno dekoracijo so tako popolna kombinacija barv in glazur, da so te oblike primerne za vsak ambient.

Posebnost sejma so prav gotovo izdelki firme Buchtal. To so vlečene ploščice različnih velikosti, največje dimenzije so preko 1 x 1 m, debeline samo 14 mm, v različnih odtenkih modernih dekorativnih glazur, primerne za vse vrste uporabe, tako notranje in zunanje oblaganje, oblaganje bazenov itd.

Vsakoletne razstave v Bologni in Riminiju so enkratno doživetje in tu vidimo in spoznamo razvojne smeri v proizvodnji keramike.

Turk Forto

Malce nenavaden naslov. Mar ne. Brez klicajev pomeni alarmni znak za požar. V primeru požara se mora sirena oglasiti takole:

- 20 sekundni enakomerni zvočni signal
- 15 sekundni presledek
- 20 sekundni enakomerni zvočni signal
- 15 sekundni presledek
- 20 sekundni enakomerni zvočni signal

To je le goli opis signala za požar. Vse drugače pa je, ko se sirena v resnici oglasi. Kje gori, kaj gori, kdo je povzročil požar, kolikšen je obseg požara, ali so človeške žrtve, kolikšna je škoda? itd. Vprašanj ne zmanjka. Na vprašanje kaj storiti, ni vedno lahko odgovoriti. Menim le, če smo na požar pripravljeni z ustrezno usposobljenostjo in znanjem, brezhlebnim stanjem opreme za gašenje, potem je požarna škoda v danih pogojih najmanjša.

Običaj je, da v Keramiku spregovorimo o požarni varnosti takrat, ko se zgodi kaj nepredvidenega ali ob tednu požarne varnosti, ki je vsako leto. Letos je naša gasilska enota praznovala 40-letnico ustanovitve. Mar ni ta jubilej vreden vsega priznanja. Ali bi jubilej 165-letnice naše delovne organizacije lahko praznovali, če gasilske enote ne bi bilo. Lahko da, lahko pa tudi ne?!

Sicer bo ob jubileju napisan članek, zato spregovorimo tokrat o vprašanjih, ki so vedno prisotna, postavljamo si jih sami, ali pa moramo nanje odgovoriti pri preverjanju znanja-testih.

Kaj mora storiti vsak posameznik, ko opazi začetni požar? Marsikdo misli, da je najbolje hitro zapustiti delovni prostor. Požar naj opravi svoje, samo da ostane glava cela.

Pri tem pa je treba ukrepati tako, da vsakdo brez nevarnosti za svoje življenje ali zdravje, poskuša pogasiti začetni požar z uporabo ustreznih ročnih ali prevoznih gasilnih aparatov. O požaru je treba takoj obvestiti neposrednega vodjo in sodelavce. Če ni izgledov, da se začetni požar uspešno pogasi, je treba takoj poskrbeti, da se v akcijo vključijo gasilci z ustrezno opremo. Gasilci se bodo najhitreje zbrali na alarmni znak sirene.

Kje je montirano stikalo za vklop sirene?

Le malo je tistih, ki ne vedo, kje je tipkalo za vklop sirene; montirano je namreč na vogalu upravne zgradbe. Razbiti je treba le steklo in trikrat pritisniti na tipkalo.

Manj je tistih, ki vedo kaj storiti v primeru izpada električnega toka. Sirena pa brez električnega toka ne deluje. V takšnem primeru se uporabi parna piščal v kotlarni ali ročna sirena, ki je pripravljena v vratarni. Če se na dani signal ne javi dovolj gasilcev, je treba takoj poslati kurirje na dom bližnjih gasilcev. Če dvomimo, da bodo gasilci naše gasilske enote lahko uspešno pogasili požar v najkrajšem času, je treba poklicati na pomoč poklicne gasilce iz Celja ter o požaru obvestiti še postajo ljudske milice v Žalcu in jo seznaniti glede dodatne pomoči prostovoljnih gasilskih društev.

Kaj storiti v primeru, ko je treba zaradi nevarnosti požara ali eksplozije hitro zapustiti delovno mesto?

Zbrati se je treba na tovarniškem dvorišču, da se lahko ugotovi, če so prisotni vsi, ki delajo v takratni izmeni. Za tiste, ki so ostali v prostorih je treba organizirati reševanje.

Marsikdo se pri odgovoru odloči, da se je treba zbrati v bližnjem gozdu in sicer predvsem zato, ker smo se v gozd umikali pred nevarnostjo zračnega napada v akciji "Nič nas ne sme presenetiti".

MF

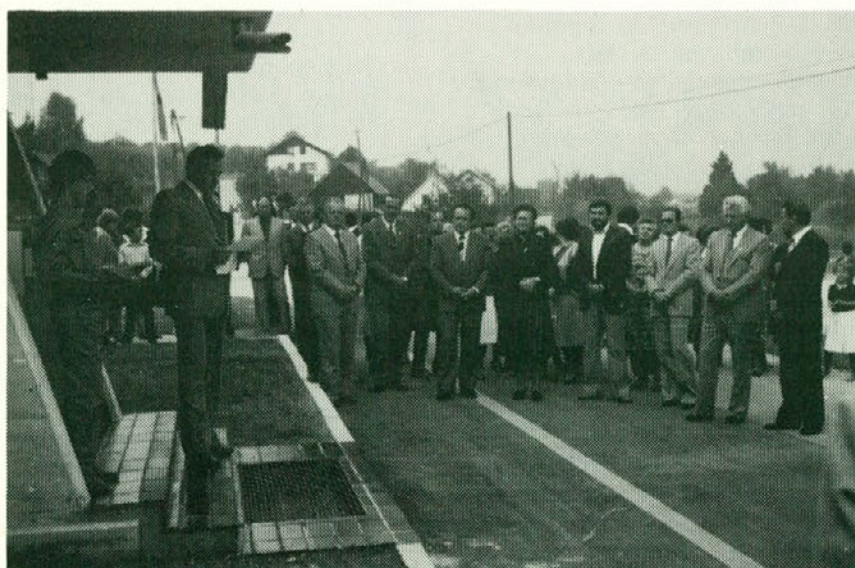
Se nadaljuje.

Proslava ob 165-letnici obstoja KIL

Tov. Elizabeta Gajšek prereza trak

Otvoritev nove trgovine

Naš visoki jubilej

Vedno kadar smo v Libojah kaj proslavljali, smo istočasno tudi za beležili nov delovni uspeh. Morda je k temu vodila misel, da moramo našim gostom pokazati svoja prizadevanja za boljši jutri, ne samo z lepimi besedami v dolgih govorih, ampak tudi z dejanji. Enako je bilo letos.

Dne 20. 9. 1980 ob 16. uri so se zbrali člani kolektiva in gostje, pred lepo okrašeno stavbo, zgrajeno na križišču pred tovarno KIL. Godba na pihala iz Liboje je z živahnimi koračnicami oznanjala našo radost ob novi pridobitvi. Ni bilo potrebno čakati na govornika, vodjo komercialne službe tov. Marjana Ramška, da bi nam povedal, da stojimo pred lepo novo urejeno prodajalno naših izdelkov. To nam je oznanjalo že prej lepo okrašeno izložbeno okno, za kar ima zasluge, kakor tudi za celotno notranjo ureditev, naš skromni, a prizadeveni delavec tov. Milan Gorenjak.

Kot to narekuje običaj, je tov. Ramšak po končanem govoru zaprosil dolgoletno delavko tov. Betko Goršek, da prereže trak ob vhodu ter povabi goste in ostale na ogled notranjosti prodajalne.

Po končanem ogledu, smo se vsi napotili v dom Svobode Liboje, kjer so za nas člani društva Svobode pripravili kulturni program.

Proslava se je pričela z delavskim pozdravom, ki sta ga izvedla pevski zbor in godba na pihala iz Liboje.

Nato je napovedovalka tov. Danica Hudina, ki je skupaj z vodji sekcij pripravila program, pozdravila navzoče s tako lepimi besedami, da je prav, da jih danes na tem mestu ponovimo. Dejala je:

"Zbrali smo se, da počastimo visok jubilej vaše tovarne 165 let keramike, 165 let dela, 165 let truda, odrekanja, 165 let boja, premagovanja nenehnih težav in 165 let čudovitih izdelkov iz Liboje. To je visok in veličasten jubilej kolektiva keramične, ki ne živi le zase, ampak tudi za kraj, v katerem je. Zato danes upravičeno praznujemo vsi, cele Liboje. Še posebno se vašega uspeha veseli Delavsko prosvetno društvo Svoboda, saj že mnogo let tesno sodeluje z vami in od tovarne prejema vsestransko pomoč.

Danes je društvo pripravilo za vas kulturni program, s katerim vas želimo razvedriti, obenem pa z njim počatiti tudi spomin na generacije delavcev pred vami, na težko pot, ki jo je moral prehoditi libojski keramik, da si je izbral to, kar ima danes".

Nato je povabila direktorja delovne organizacije, da o tem spregovori nekaj besed. Po končanem govoru, v njem je bila označena naša pot, so bila podeljena priznanja kolektivu ter državna odlikovanja delavcem KIL.

Srebrno plaketo ZKO pa je prejel za svoje dolgoletno delo na kulturnem področju tov. Franjo Tilinger.

Nadaljeval se je kulturni program povezan z recitacijami, pevsкими točkami, izvajanjem skladb tamburaškega zbora in godbe na pihala. In ko je napovedovalka tov. Danica dejala: "Lepo je živeti, graditi, ustvarjati v domovini, kakršna je naša. Lepo je biti svoboden in

prost. Lepo je biti delček v verigi, ki se imenuje jugoslovanski narod. Lepo je imeti za domovino deželo, ki se imenuje Jugoslavija", se mi zdi kakor da je čitala naše misli.

Proslava je bila zaključena z besedami tov. Tilingerja, ki je dejal: "Preteklost je dokazala, da je z vestnim, vztrajnim in premišljenim delom mogoče danes doseči dobre rezultate.

Prepričani smo, da smo vedno složni in vestni pri delu, da bomo tudi taki ostali in da zato lahko z optimizmom gledamo v našo bodočnost". Na to smo zapeli našo najljubšo pesem "Jugoslavija".

Družabni večer, ki je sledil, je bil izredno prisrčen tako, da se ga vsi radi spominjamo.

Ob tej priliki bi se rada zahvalila vsem nastopajočim, kakor tudi organizatorjem letošnjih proslav, za kvalitetno izvajanje programov, s katerimi ste ogreli naša srca. GZ

S svojim recitalom so nas tako prevzeli, da bi v tišini, ki je vladala v dvorani, slišal celo miško. Z izvajanjem in skrbno pripravljenim besedilom naše Danice Hudina ter petjem in igranjem zgodovinskih pesmi, so nam priklicali v spomin težke razmere, ki so jih naši narodi in narodnosti morali preživljati v davni, pot borbe med NOB in obnove v prvih letih po osvoboditvi, pot razvoja po njej ter vlogo današnje Jugoslavije v svetu.

Njihove besede:

"Mi stvarniki vsega smo, ker smo delo in delo le sebi nekoč bo sploščelo slavolok", so mogočno odmevale v naših srcih in sklenili smo, da bomo vztrajali na tej poti in še dograjevali samoupravljanje v svojih samoupravnih sredinah. S tem bomo najbolj izrazili spoštovanje in občudovanje vsem, ki so našo pot začrtali, a se ne morejo več veseliti sadov svojega dela. Vztrajali bomo:

za padle,
za tiste, ki spijo pod rušo neznano svoj rani sen sredi zemlje poletne,
za mrtve očete in brate in sestre,
žene in otroke,
za svete žrtve,
za naše heroje,
za našega dragega Tita.

Tovariši živi
odprimo roke in srca
za breme spomina,
spomina v minuti tišine.
Lepa je ta dežela. Meni najljubša.
Lepa je ta dežela.
Socializem na Balkanu.
Rasti in cveti pod zvezdo Svobode,
pod roko Partije,
in z mislijo na Tita".

Tako so izvenele zadnje besede recitatorjev in družno z vsemi nastopajočimi smo zapeli ob spremljavi godbe na pihala in tamburašev "Druže Tito! mi ti se kunemo....."

Naša srca so bila polna hvaležnosti in občudovanja do velikega sina naše domovine tov. TITA, polna zaupanja v našo trdno voljo vztrajati na njegovi poti in tudi zaupanja v naš uspeh.

Še dolgo v noč je odmevala slovenska pesem zbranih v dvorani in prijetno je bilo, saj ni več nikogar, ki bi nam to lahko in smel prepovedati. Svobodni smo, svobodni v misli in besedi z enotno željo, da bi tudi drugje po svetu vladala mir in svoboda.

GZ

30 let samoupravljanja

Občinski sindikalni svet Žalec je na predlog sveta za razvoj samoupravljanja pri občinskem sindikalnem svetu sklenil, da zaupa organizacijo občinske proslave ob 30-letnem jubileju samoupravljanja DPD Svobodi Liboje. Tak sklep je bil sprejet zato, ker je največja delovna organizacija tega kraja KIL slavila v tem letu več pomembnih jubilejev in sicer: 165 let obstoja KIL, 40 let obstoja IGD in 30 letnico izvolitve prvega DS. Prepričani pa smo, da je odločitev podpiralo tudi dejstvo, da Svobodaši Liboj ob takih prilikah še nikoli niso razočarali.

12. 9. 1950 je bil v KIL izvoljen prvi delavski svet in ravno na dan 30. obletnice, naj bi bila v Libojah občinska proslava. Smrt tov. Kovača, enega od najbolj prizadevnih svobodašev in sodelavcev pri organizaciji te in drugih proslav, je bila vzrok, da smo proslavo prestavili za en teden. Tako se je proslava odvijala 19. 9. 1980.

Proslave so se udeležili najvidnejši družbenopolitični delavci naše občine. Pričela se je z igranjem internacionale, nato pa sta sledila govora. Predsednik DS delovne organizacije KIL tov. Albin Šamca? je v imenu kolektiva pozdravil vse navzoče. V svojem govoru je orisal

našo samoupravljalno pot v 30 letnem obdobju ter poudaril, da smo ponosni na dosežene uspehe ter dal obljubo, da bo naša pot usmerjena vedno navzgor k še večjim uspehom. To je naša naloga, saj je revolucionarno geslo "Tovarne delavcem! Zemljo kmetom," postalo resničnost. Od takrat je minilo že 30 let. Trideset let graditve socializma, 30 let stalnega dopolnjevanja ideje, ki je vzklikala nekoč davno in postala resničnost.

Ob tej priliki smo se spomnili tudi prvega predsednika DS. Posebna delegacija — predsedniki DS oz. zborov delovnih ljudi so ponesli venec na njegov grob.

Tudi tov. Rafko Mlakar, predsednik občinskega sindikalnega sveta, ki je imel osrednji govor, je nanizal dosežene uspehe v tem obdobju na področju razvoja samoupravljanja, kakor tudi naše bodoče naloge.

Po končanih govorih so ugasnile luči v dvorani. Gorela je ena sama lučka na stranskem odru, kjer so ob tabornem ognju sedeli mladinci in mladinke - recitatorji - člani Svobode. Na glavnem odru pa so za nastop bili pripravljene tamburaši, pevci in godba na pihala. Preko 100 nastopajočih članov Svobode Liboje.

Nič nas ne sme presenetiti!

V okviru praznovanja 40-letnice obstoja našega IGD je bila izvedena tudi akcija "Nič nas ne sme presenetiti".

Izdelan je bil podroben program, katerega smo obravnavali na komitejih za SLO in družbeno samozaščito, tako v delovni organizaciji, kakor tudi v KS Liboje. Dogovorjeno je namreč bilo, da bo v akcijo stopila celotna KS.

Že v zgodnjih jutranjih urah je vladalo v KS in delovnih organizacijah stanje pripravljenosti na morebitni udar in ko smo dobili obvestilo, da se je pričela vojna in da pričakujemo lahko tudi zračni napad, je bilo vse pripravljeno. Ob znaku sirene se je umik iz tovarne izvršil tako hitro, da sami skoraj nismo mogli verjeti o resničnosti podatkov. Že prej pa so bile v pripravljenosti enote civilne zaščite. Po končani nevarnosti zračnega napada in sporočilu enote za dekontaminacijo, da ne obstoja nevarnost zastrupitve, smo se vrnili na delo. Aktivno pa so še naprej delovale tehnično reševalna enota, enota prve pomoči ter gasilska enota. Ker so bile porušene nekatere stavbe ob priliki zračnega napada in so bili pri tem ranjeni delavci, ki svojih mest niso smeli zapustiti jih je bilo potrebno rešiti iz ruševin ter jim nuditi prvo pomoč.

Gasilci so gasili ogenj na plinski postaji. Posebno aktivna je bila narodna zaščita. Po tej akciji je življenje potekalo normalno do 15. ure, ko je ponovno zatulila sirena z znakom za požar, ker je bila nevarnost večja, so bila angažirana tudi naslednja gasilska društva:

Gasilsko društvo Žalec z dvema avtomobiloma,
Gasilsko društvo Petrovče
Gasilsko društvo Levec
Gasilsko društvo Zabukovica
Gasilsko društvo Griže
Gasilsko društvo Vrbje
Gasilsko društvo Ložnica
Industrijsko društvo "Aero" Šempeter in
Industrijsko društvo Keramične industrije Liboje.

Gorelo je namreč na dveh krajih v Keramični industriji Liboje, potrebno je bilo reševati ljudi iz gorečih stavb, gorelo pa je tudi v naselju "Grič" Kasaze, v Brnici in pri "Profilirki" v Libojah. Akcija je bila hitra in zelo uspešna.

Zahvaliti se moramo tudi gasilcem iz Arje vasi, ki so prišli na pomoč, ker so mislili, da resnično gori. Žal nam je, ker niso počakali, da bi se skupaj z nami veselili popolnega uspeha.

Po končani akciji so se zbrale vse gasilske enote in enote CZ ter v povorki ob igranju godbe na pihala Liboje odkorakala v dom Svobode Liboje, kjer se je nadaljevala proslava 40 let GD KIL.

DPD Svoboda Liboje je pripravila kulturni program, predsednik gasilske zveze občine Žalec pa je po govoru podelil odlikovanja in priznanja.

Tov. Anton Mlinarič in Jože Rusta sprejela republiško odlikovanje III. stopnje, za njihovo dolgoletno aktivno in požrtvovalno delo na tem področju.

Industrijsko gasilsko društvo KIL je za svoj jubilej bilo odlikovano z občinskim odlikovanjem I. stopnje.

Tov. Alojz Janc, edini še živeči član društva od ustanovitve in Martin Potočnik, oba že več let upokojena, nekoč pa zelo aktivna gasilca, sta sprejela občinsko priznanje.

Več gasilcev pa je prejelo tudi odlikovanja za dolgoletno delo in sicer:

za 30 let

Ivan Godler
Vinko Vodovnik
Rudi Krk
Jože Kolar

za 20 let

Jože Rus
Anton Mlinarič

za 10 let

Adolf Turnšek
Anton Obreza

Res prisrčno je bilo vzdušje, posebno še zaradi tega, ker smo videli, da je akcija uspela.

Največje doživetje ta dan pa je bila akcija industrijskega društva Aero iz Šempetra, ki je izvršilo demonstracijo s popolnoma novim, najmoderneje opremljenim vozilom za gašenje.

To je znak, da tudi na področju opremljanja gasilskih društev v naši občini napredujemo, saj vsako leto vidimo nekaj novega.

Gasilcem Keramične industrije Liboje čestitamo, ostalim udeležencem pa iskrena hvala za sodelovanje. GZ

Nudili smo prvo pomoč

Priznanja in odlikovanja

Z zadovoljstvom objavljamo sliko zlate plakete "Josip Broz Tito — 30 let samoupravljanja", ki je bila podeljena dne 28. 11. 1980 naši članici kolektiva tov. Zorki Godler, kot priznanje za dosežene rezultate in aktivnosti v razvoju samoupravnih in delegatskih odnosov na predlog Občinskega sveta zveze sindikatov Žalec. Tudi kolektiv se pridružuje čestitkam ob tako visokem priznanju.

V okviru praznovanja 165-letnice obstoja Keramične industrije Liboje so bili nekateri naši člani kolektiva odlikovani od predsedstva SFRJ za svojo dolgoletno zvestobo kolektivu in za nesebično in požrtvovalno delo v družbenopolitičnih organizacijah, v društvih in organizacijah kraja ter kolektiva, in sicer:

RED ZASLUG ZA NAROD S SREBRNO ZVEZDO

1. Anton Jurak

RED DELA S SREBRNIM VENCEM

1. Jože Avsec
2. Anica Baloh
3. Jožica Čadej
4. Jerica Čretnik
5. Milan Gorenjak
6. Rudolf Grum
7. Jernej Koštomaj
8. Anica Lednik

9. Rozina Nedelko
10. Jožefa Pere
11. Marjan Podlesnik
12. Ivan Rojc
13. Jože Rus
14. Jožica Šuler
15. Mitja Urisek
16. Konrad Verlič
17. Vinko Vodovnik
18. Anica Zemljak

MEDALJE ZASLUG ZA NAROD

1. Majda Kotnik
2. Marija Oblak
3. Marinka Rojc
4. Jože Hrvatín

MEDALJA DELA

1. Franc Zupanc
2. Pavla Brumen

Vsi odlikovani so bili prvič odlikovani z državnim priznanjem za svoj prispevek k graditvi nove socialistične Jugoslavije.

Priznanja za 30-letno delo pa so sprejeli naslednji člani kolektiva:

1. Marija Jagič
2. Marija Pinter
3. Marija Brglez
4. Pavla Jelen
5. Olga Štefančič
6. Silva Horvat
7. Angela Tkavc

Vsem odlikovanim hvala za vse kar so doslej storili z željo, sa jih življenjska in delovna moč še naprej sili v še večjo aktivnost.

VSEM ISKRENE ČESTITKE!

OM

ŠD

Proslava dneva republike

Družbene organizacije Liboj, mladina in osnovna šola Liboje ter sekcije DPD Svobode Liboje so 28. 11. 1980 organizirale proslavo v počastitev Dneva republike ob 16. uri v dvorani Svobode Liboje.

O pomenu praznika je govoril predsednik SZDL tov. Jernej Koštomaj, nato pa je sledil kulturni program, ki so ga izvajali godba na pihala, moški pevski zbor, tamburaški zbor, šolska mladina in recitatorski krožek mladine Liboje.

Sam kulturni program je trajal nad 1 uro, nato pa je sledila pogostitev starejših občanov Krajevne skupnosti Liboje.

Krajevna skupnost Liboje je s to gesto pokazala spoštovanje do starejših ljudi, ki so se vabilu z veseljem odzvali, vendar ne polnoštevilno. Vzrok je bil verjetno zelo slabo vreme in oddaljenost ostarelih občanov.

Najstarejša občanka tov. Fanika Podpečan, stara 93 let je ob tej priliki prejela šopek cvetja, ki ga je bila zelo vesela. Prav je, da krajevna skupnost še nadalje posveča pozornost starejšim občanom, saj se ob taki priliki starejši občani prijetno razvedrijo in tudi seznanijo s kulturnim življenjem našega kraja.

8. revija narodno zabavnih ansamblov v Libojah

Dne 23. 11. 1980 je DPD Svoboda Liboje v sodelovanju s kulturno skupnostjo Žalec, ZKO in pokroviteljem Keramične industrije Liboje organizirala 8. revijo narodno zabavnih ansamblov. Na reviji je sodelovalo 22 ansamblov iz vseh krajev Slovenije in to:

- Veseli Hmeljarji, Žalec
- Savinjskih 7, Liboje
- Slovenija, Polzela
- Ansambel Francija Lipičnika, Zagorje
- Dobri prijatelji, Brežice
- Kvartet Frankolovčani, Frankolovo
- Ansambel Vikija Ašiča, Celje
- Savinjski instrumentalni kvintet, Galicija
- Celjski instrumentalni kvintet, Celje
- Ansambel Staneta Škode, Izola
- Ansambel Francija Zemeta, Vojnik
- Zvončki, Vojnik
- Ansambel Planika, Šoštanj
- Ansambel iz Dobja pri Planini
- Primorski fantje, Piran
- Ansambel Francija Pogladiča, Vojnik
- Šaleški fantje, Velenje
- Hmeljarski instrumentalni kvintet, Pirešica
- Mali trio Lipičnik, Zagorje
- Griški kvintet, Griže
- Harmonirka iz Bukovžlaka
- Oktet Poljana iz Prevalj na Korškem

Vseh nastopajočih godbenikov in pevcev je bilo 158.

Revijo so otvorili fanfaristi iz Liboj. Pozdravni govor so imeli: Darko Šuler, predsednik DPD Svobode Liboje, Zoran Razboršek, predsednik kulturne skupnosti in tov. Janez Meglič, predsednik ZKO Žalec.

Ob zaključku so nastopajoči prejeli kot vsako leto spominska darila Keramične industrije Liboje. Tov. Janez Meglič, predsednik ZKO se je še posebej zahvalil vsem nastopajočim z vabilom, da se naslednje leto na 9. reviji zopet dobimo.

Prepričani smo, da so se nastopajoči kot poslušalci prijetno počutili med nami.

Organizacijski odbor pa se bo tudi v bodoče potrudil, za dobro počutje vseh, ki bodo prišli na 9. revijo.

Ansambel "Zvončki" iz Vojnika

Dan rekreacije KIL

Ker so v letošnjem stabilizacijskem letu odpadle vsakoletne športne igre keramikov Jugoslavije, se je IS konference osnovnih organizacij sindikata v KIL odločil, da bo ponovil lansko ribiško tekmovanje in ga popestril še z nekaterimi športnimi igrami. V mislih nismo imeli le športno tekmovanje in primerjanje rezultatov, ampak tudi drugo stran, to je družabnost, tesnejše medsebojno spoznavanje in sprostitev. Od vseh teh faktorjev pa je odvisno tudi razpoloženje in delovna sposobnost zaposlenih.

Zaradi proslav ob 40-letnici IGČ in 165-letnice KIL ter 30-letnici delavskega samoupravljanja smo dan rekreacije organizirali pozneje kot smo nameravali, vendar smo tudi ta dan, to je 27. september imeli lepo vreme.

Tekmovali smo v ribolovu, streljanju, pikadu, krosu, vlečenju vrvi in skakanju v vrečah.

Ribolov je bil na sporedu kot prva disciplina že ob 7. uri. Z majhno zamudo smo ob 7.30 začeli loviti. Največ sreče je imela TOZD "PLOŠČICE", saj so njeni oziroma dva njena predstavnika ulovila največ rib. Na splošno moramo reči, da ulov ni bil posebno velik, saj je od 47 tekmovalcev ujelo ribe le 9 tekmovalcev. Skupno število rib je bilo 23, zmagovalec Martin Zemljak je sam ulovil 7 rib; vse ribe so tehtale 8,69 kg. Martin Zemljak je ulovil tudi najtežjo ribo (krapa), ki je bila glavna atrakcija tekmovanja.

Po razburljivem ribolovu, ki je trajal dve uri, se je pričelo tekmovanje v krosu ali kot smo mi imenovali — tek okoli jezera. Prvi je pritekel okrog jezera Martin Kokol in si zaslužil lepo nagrado.

V streljanju in pikadu so boji trajali dlje, pa tudi tekmovanje je bilo bolj razburljivo. Posebno konec je bil razburljiv. V moški in ženski konkurenci smo imeli po dva tekmovalca z istim številom krogov. Po tekmovalnem sistemu je zmagal tekmovalca z večjim številom krogov v drugi seriji.

Tako sta zmagala Marko Đudarič in Martin Zemljak, oba 75 krogov in Leonida Kveder pred Violeto Gobic, obe 69 krogov.

Ribolov — zmagovalna ekipa

V pikadu pa so zmagali tekmovalci, ki so se že prej izkazali v tem športu. Vsi so že v naprej vedeli, da bo v moški konkurenci zmagal Jože Hrvatina, v ženski konkurenci pa je zmagala Tatjana Topolovšek.

Po razglasitvi rezultatov se je pričel veseli del, za katerega je poskrbel ansambel našega delavca Franca Pernouška iz Pirešice.

V tem veselem delu smo izvedli še dve šaljivi igri.

V prvi disciplini — vlečenje vrvi je zmagala ekipa keramike pred skupnimi službami. V najlepši disciplini - skok v vrečah - je bilo tudi največ smeha. Pri moških je zmagal Milan Kosar, pri ženskah pa Angela Novak. Ob dobri jedači in plesu pa se je zabava nadaljevala, vendar le z maloštevilno udeležbo. Dan rekreacije je bil namenjen vsem članom sindikata, vendar tega ni večina vzela resno.

V prihodnje bi se lahko takšnih srečanj udeležilo več članov sindikata, da potem ne bi padali očitki, češ da je šport rezerviran samo za posameznike, kar pa ni res. Šport in rekreacija sta prav s takšnimi prireditvami kot je bila ta, namenjena širši množici, saj ponuja vse oblike rekreiranja. Vsi se moramo truditi, da rekreacijo približamo prav vsakemu delavcu in mu omogočimo sprostitev, saj se bo tako tudi družabno vezal na sodelavce, ki jih do sedaj vidi le osem ur.

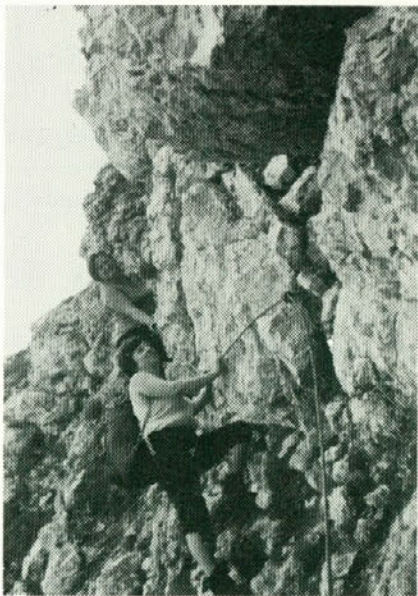
Rezultate tekmovanj na tem mestu ne bomo objavljali, ker so bili razobeseni in ste si jih že lahko ogledali na oglasni deski.

Prvi pohod planinske sekcije

Jutro je obetalo, da bo lep dan, ko se je naša planinska sekcija, dne 16. 8. 1980 podala na svoj prvi skupni pohod v planine. Z avtobusom smo se peljali do Luč, kjer smo izstopili ter pot nadaljevali peš.

Ko sem opazovala to našo skupino sem ugotovila, da imamo precej pomladka s seboj. Kar malo s strahom sem jih gledala ter podvomila v njihovo vzdržljivost. Pozneje pa sem ugotovila, da je bil moj strah odveč. Naš vodja je bil tov. Franc Kovač. To je bil njegov zadnji višji vzpon in spominjam se, kako vesel je bil naše odločitve za ta pohod. Počasi smo napredovali mi starejši, mladina pa jo je korajžno ubrala naprej. Med potjo nas je Franci pridno opozarjal na razna zdravilna zelišča, nabirali pa smo tudi gobe. Pri tem delu je bil izreden strokovnjak. Poznal je vsako užitno gobo. Ko smo prišli malo višje med smrekove gozdove, smo dohiteli naše mlade in najmlajše, ki so udobno počivali na deblih ter se krepčali. Čeprav smo mi pot nadaljevali takoj, so nas kaj hitro prehiteli.

V kočjo na Loki smo prišli srečno in tu smo se tudi okrepčali. Prijazni so tu ljudje in hitri pri postrežbi. Tu se nam je prijazen planinec ponudil, da nas bo slikal, tako smo lahko naredili skupinski posnetek.

Pogled na spust v kočjo Grohat

Pot smo nadaljevali do kočice na Grohatsu, ker zaradi goste megle nismo mogli na vrh Raduhe.

Sam vrh je obiskalo le nekaj planincev. Prav živo mi je v spomin pot navzdol do Loke in do kočice na Grohatsu.

Franci se je kar naprej oziral okrog in ko sem ga vprašala, kaj išče, je dejal, da se mu zdi čudno, da ni več cvetočega rododendruma. In res smo opazili le nekaj zapoznelih, žarečih cvetov te čudovite planinske rože. Pri enem od takih grmičkov je Franci želel, da se slikamo in tako je nastal posnetek, ki ga vidite, kot da bi slutil, da zadnjič gleda to čudovito cvetje in to pokrajino posuto s skalami različnih oblik.

Res lepa je narava v gorah.

V kočico smo prišli kar precej utrujeni od nesigurne poti po grušču. Tu nas je pozdravil zelo prijeten vonj po enolončnici, a žal smo lahko dobili le nekaj porcij, ki smo si jih složno razdelili. Postregli so nam tudi s čudovitimi planinskim kislim mlekom. Tako okrepcani smo se odpravili na zadnji del poti.

Kmalu smo prišli iz gole planjave v prečudovite gozdove. Nekaj časa je bila pot še kar položna, a kmalu je bilo tudi tega konec, saj se je kar naenkrat spustila strmo navzdol.

Hodili smo mimo posekanih debel, katerih obseg je bil tak, da bi človek rekel, da skoraj ni mogoče, da bi na takem kraju lahko zrastle tako mogočna drevesa. Neverjetno visoko so bila tudi mravljišča, mimo katerih smo hodili, saj so sigurno merila v višini več kot meter. Prišli smo do jase, kjer so se naši najmlajši po mili volji lahko posladkali z borovnicami. Temu primerno so bila namazana njihova lica, kot bi imeli bojne barve. Kakor je bilo dogovorjeno, nas je pri prijetnem gostišču "Rogovilec" čakal avtobus. Seveda smo bili potrebni okrepcila, da smo lahko zdržali do doma.

Kljub utrujenosti, saj smo hodili od 6. ure do poznega popoldneva, smo bili vsi dobre volje in v avtobusu nas je ves čas spremljala pesem. Žal nam je bilo le, da se tega vzpona ni udeležilo več planincev. Prav posebno pohvalo zaslužijo naši najmlajši, ki so brez godrnjanja opravili to pot. Upam, da bomo tako korajžno ubirali tudi svojo življenjsko pot, pri čemer jim želim

veliko sreče in stabilnih nog, da bo čimmanj padcev.

S posebno hvaležnostjo se bomo planinci vedno spominjali tov. Kovača in tudi v bodoče bo v naših

V planine, v planine vleče moje me srce, da pozabil bi bridkosti krutega sveta!

Tam oziram se v davnino, ko si nam bil še ti, ko si vodil nas po poti sredi skalnatih strmin!

Vse odeto je v spomine, vsak naš korak v gore, vsaka bilka, roža, skala nas spominja le na te. Pozabili te ne bomo, vzor planinca si nam bil, grob tvoj bomo okrasili s pozdravi iz planin!

Razvoj Libojske kotline na komunalnem področju

V mesecu decembru preteklega leta in v letošnjem januarju so bile burne razprave o finančnem planu, o razdelitvi denarnih sredstev za komunalni sistem, to je izgradnja malih mostov, saniranje ali posipavanje ceste. Kljub majhnim dotokom denarja, smo v letošnjem letu postali bogatejši cestno povezavo s celjsko občino ob Savinji. Gre za sorazmerno dobro urejeno in mimo kmetije tov. Kodela, na novo trasirano cesto. Dogovarjali smo se z Vodno skupnostjo Celje, glede izdelave mostu ali položitev betonskih cevi na meji dveh krajevnih skupnosti, žal pa nismo uspeli. Živimo v upanju, da se bo to uredilo v drugem letu, saj bi se potem lahko krajanje vozili v Celje po tej cesti, v poletnih mesecih po hladu vse leto brez zaviranja pred samoforji. Povedati pa moramo, da je na tej cesti bil solidarno in v rekordnem času z udarniškim delom zgrajen betonski most preko Bistrice, katerega plačnika sta bila KS Liboje in Samoupravna komunalna interesna skupnost Žalec.

Precej nasipnega materiala je bilo pripeljanega na cesto proti Porancam. Kaj pa planiranje, ravnanje gramoza? Takšna ali slična vprašanja se pri nas ne zastavljajo. V vseh nas še živi zavest za skupno delo, za akcije, ki so sad napredka

srcih skupaj z nami hodil po planinah. S tem, da bomo upoštevali njegove nauke, kako ohraniti neokrnjeno lepoto planin, pa se bomo najlepše oddolžili njegovega mu spominu.

v komunalnem sistemu ali v razvoju kulture lepe libojske kotline, ki je mala po številu prebivalcev in razpotegnjena po hribovitem območju.

Marsikateremu krajanu je preletel nasmešek prek lica, ali pa mu je zastalo neizgovorjeno vprašanje, kdaj?, ko smo govorili o prvi etapi sanacije in razširitvi ceste Liboje-Petrovče, ki se naj bi v letošnjem letu sanirala. Vendar smo tudi tu uspeli.

Plačevali smo odškodninske zneske za storjeno škodo preko sodnega izvedenca krajanom, ki so to zahtevali ob razširitvi ceste. Večkrat smo poslušali utemeljene ali neutemeljene pripombe, v kulturnem ali nekulturnem jezikoslovnem zakladu. Vse to mine, se pozabi, cesta pa ostane.

Končana je prva etapa solidno zgrajene, verjetno dovolj široke ceste z lepim, racionalnim in prevelikim parkirnim prostorom pred samopostrežno trgovino, ki ima nemoteno urejen dovoz blaga, čeprav je včasih zasedenih vseh šest parkirnih prostorov z malimi pločevinastimi (škatlami) konji. Lepo je urejeno tudi novo avtobusno postajališče brez čakalnice, v drugih primerih bi to ne bilo mogoče, saj je tako zahteval zakon.

Zgrajena je na lepi sončni legi in in samo malce odmaknjena od priključnih stranskih cest in sicer zato, da se večina avtobusnih vozačev lahko še malce sprehodi, saj to vendar sodi k zdravju. Šalo na stran. Naj povem po pravici, da kljub intervencijam krajevne samouprave "gospodje" iz cestnega podjetja, kot izvajalci, in SKIS-a iz Žalca niso poslušali, kaj šele upoštevali naše zahteve. Zahteve krajanov, ki vse to uporabljajo, ampak so naredili po svoji zamisli in načrtu.

Basta in brez pripomb, ampak cesta je za dirkače s komaj 30 ton-skimi kamioni.

Jernej Koštomaj

Dom krajanov

Že od nekdaj so prebivalci bližnje okolice, še posebno pa rudarji in keramiki radi zahajali na sončno pobožje Brnice.

Ob prireditvah, zasebnih zabavah, kot tudi družbenih shodih in veselicah, je bilo slišati pesem, smeh, vriskanje in glas harmonike ob veseljem razpoloženju domačinov in obiskovalcev.

Da ne bi vse to zamrlo in da bo od nastajajočih vikendih in ograjenih prostorih, imel krajan še kam sto-

piti, se v miru, nikomur v napoto lahko vsedel in se zazrl v prelep in idiličen slovenski svet od celjske kotline, Gore Oljke preko Savinjske doline do s snegom pokritih vrhov savinjskih alp, smo kupili košček brniške zemlje, prav na njenem vrhu.

Sanje so se uresničile. Posrečilo se nam je kupiti 14 arov zemljišča po mnogih prehojenih poteh, podajanju kljuk, pogovorih, debatah. Ampak kaj bi to. Ob uspehu se vse pozabi. Dom krajanov stoji, res majhen, vendar ponosen. Vsi pa vemo, da iz malega raste veliko.

Za naš skupen dom je bilo opravljenih preko 300 udarniških ur. Naj omenimo Milana Kosarja, ki je z udarniškim delom položil vse podne ploščice in še druge, saj je spisek prostovoljcev precej dolg. Upam pa, da bo drugo leto še daljši, zato vabim vse krajanove, da se odzovejo delovnim akcijam, ker vem, da bodo istočasno uživali ob prelepem razgledu.

Omeniti moram idejna nosilca tega projekta, to sta sekretar OO SZDL Tone Uplaznik in predsednik sveta KS Jože Avsec.

Nešteto dela je opravil tudi tajnik sveta KS Stane Lavrinc. Njihove ure niso vštete v delovne ure.

Ob spomladanskem toplim soncu in v prijetnem okolju bodo zaživele poti. Ena teh poti bo sigurno vodila na Brnico, na prelepo razgledniško točko do doma krajanov.

Jernej Koštomaj

Cesta in mi

Težave v zvezi z varnostjo v cestnem prometu naraščajo z rastjo števila vozil na naših cestah. Da je to res, nas opozarjajo rubrike "Črna kronika", za katere skoraj nikoli ne zmanjka gradiva. V tej kroniki se znajdejo naši znanci, prijatelji, včasih pa tudi svojci. Računsko ni težko prešteti mrtve in ranjene. Ko se med njimi pojavijo tisti, ki nam veliko pomenijo, pa ne gre več samo za seštevanje, ampak mnogo, mnogo več... Kako lahko pozabi družina enega izmed staršev, žena, moža, prijatelja, kolektiv dobrega delavca in sodelavca. Nikoli.

Verjetno bo ob izidu te številke našega glasila že prava zima. Prav bi bilo, da se posebno vozniki spomnimo vseh pasti, ki nam jih nastavlja ta letni čas. V zelo kratkih in nepredvidenih presledkih si sledijo, lepo vreme, poledica, sneg, dež in megla. Težko je reči, kaj od tega je najbolj nevarno. Saj vplivajo na varnost v cestnem prometu še drugi činitelji, kot so: izkušnost voznika, stanje vozila, stanje ceste in drugi bolj skriti, to je trenutno razpoloženje voznika. To je lahko velika žalost, utrujenost, razočaranje, skrb, veselje ali zdravstveno stanje v času vožnje. V zvezi z veseljem je največkrat povezan alkohol, ki nam razveseljuje in greni življenje. Še posebno, če ne poznamo nobene mere. Po tistem "Na zdravje" se za volanom lahko zgodi marsikaj. Tudi to, da nas nikoli več ne boli glava.

V cestnem prometu so navkljub kupom pločevine, ki se pomika po naših cestah, najbolj ogroženi ravno pešci in kolesarji. Ti potegnejo "ta kratko" ne glede na to ali so krivi ali ne. To velja še posebno v pogojih slabe vidljivosti, ko sta dež in megla.

Davek, ki ga plačuje naš kolektiv cesti, ni majhen. Spomnil bi vas samo na že znane podatke iz leta 1979, ko se je v naši delovni organizaciji pripetilo skupaj 32 nesreč, od tega 19 na poti na delo ali z dela ter 2 na službeni poti. Ali je treba o nevarnostih, ki preže na cesti še kaj dodati?

Morda le to, da je bilo leto 1979 pri poškodbah v službo res rekordno.

Med pisanjem članka sem hotel dodati še nekaj kratkih navodil za voznike med vožnjo v težjih vremenskih pogojih, pa sem takoj uvidel, da bi bil članek predolg, če

Udarniki za izgradnjo doma na Brnici

bi hotel napisati vse, kar večina voznikov že pozna in tudi upošteva.

Zato bom ponovil samo opozorila kolesarjem. Kolesarji imajo vse prevečkrat nepravilno opremljena kolesa, ki jih spravljajo v nevarnost. Tehnični pregled doma ponavadi ni dovolj natančen.

Zato upoštevajte, da mora imeti kolo:

- zavoro na prednjem in zadnjem kolesu
- luč za razsvetljavo ceste pred seboj in rdečo luč na blatniku zadnjega kolesa
- na obeh pedalih odbojna stekla
- na blatniku zadnjega kolesa še rdeče odbojno steklo in
- zvonec

Marsikoga je zavijanje že pripeljalo na nezgodni oddelek bolnišnice, ali pa še bolj visoko, zato kolesarji pri zavijanju upoštevajte: "Predno spremiš smer vožnje, se prepričaj, če to lahko storiš in obvezno poglej nazaj! — Potem nakaži z roko smer vožnje in šele nato zavij".

Mopedistom o cestno prometnih predpisih nimam namena veliko govoriti. Menim, da je njim treba povedati nekaj prav nič manj pomembnega, to je o skrbi za lastno zdravje. Nič kolikokrat smo priče voznikov mopedov, ki po svoji opremi in načinu oblačenja prav nič ne sodijo na moped. So brez kape, rokavic, bunde ali toplega površnika. Vremenske prilike pa nič ne sprašujejo po opremi. Če je bilo zjutraj lepo in je po končanem delu ob dveh pričelo deževati, se je vseeno treba pripeljati domov. Vendar za kakšno ceno? Je res potrebno, da sami vemo, kdaj bo deževalo, že pred TV dnevnikom?

Ob vsem napisanem pa ne smemo pozabiti razveseljivega dejstva, da rast števila najtežjih nesreč gre v korak z rastjo števila nesreč in s povečanjem števila voznikov in vozil. To pa tudi nekaj pomeni. MF

Pričeli bomo z akcijo "Tisoč delavcev — sodelavcev"

Zveza sindikatov Slovenije je na pobudo sodelavcev - novinarjev iz OZD pričela akcijo "Tisoč delavcev — sodelavcev". V nekaterih drugih organizacijah združenega dela so z njo že uspešno pričeli, ponekod pa se še malo zatika. Sprejeta je bila kot pomembna politična akcija slovenskih sindikatov.

To je eden od načinov, da bodo naši delavci čim bolj obveščeni, saj je prav to temeljni pogoj vsakega odločanja. Seveda pa ni dovolj, da je delavec le obveščeni, to je, da je objekt odločanja, ampak mora v tem procesu obveščanja tudi sam aktivno sodelovati kot informator.

Naloge, ki bi izhajale iz omenjene akcije bi bile:

- zagotavljanje temeljne obveščeni delavcev
- dviganje kulturne pisane in govorjene besede samoupravnega dogovarjanja in odločanja
- bogatenje izkušenj družbenopolitičnega dela in
- poživitev delovanja sistema informiranja in drugo.

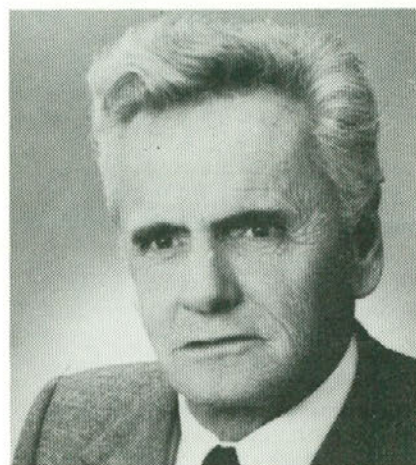
Tako, dragi člani kolektiva, pričeli smo z zbiranjem novih sodelavcev našega glasila.

Znak, ki smo ga objavili, predstavlja simbol te akcije.

Pričakujemo vašo pripravljenost za sodelovanje — zavedati se morate, da je uspeh akcije odvisen od nas samih. Z angažiranjem in pisanjem o konkretnih razmerah pri nas bomo veliko prispevali k dobri obveščeni vseh članov kolektiva.

Zamenjava urednika našega časopisa

Skoraj, da ni "Keramika", v katerem se ne bi iz tega ali onega razloga poslavljali od člana kolektiva oz. upokojenca. Današnje slovo pa je drugačno. Od tovariša Darka Šulerja se poslavljamo že drugič. Pred nekaj meseci smo mu ob vstopu v pokoj zaželeli vse najboljše, danes pa se od njega poslavljamo, ker ne bo več urejeval naš časopis.

Tov. Darko je po 16. letih zaprosil za razrešitev te odgovorne naloge. 16. let je poleg svojega rednega dela skrbel tudi za pravočasno dostavo člankov, saj jih je potrebno še pregledati, prepisati in korigirati in namesto, da bi to nalogo realizirali prej ali vsaj do roka, smo največkrat povzročali ponovno obhodnico. Res pošteno se je namučil z zbiranjem prispevkov za časopis. Če pomislimo, da je polnih 16 let opravljal vse te naloge, ki jih zahteva uredniški poklic, bi skoraj lahko rekli, da bi moral imeti priznano dvojno štetje. Pa šalo na stran. Mislim, da ne bom rekla preveč, če povem, da je svojo nalogo dobro opravljal, da je bil vreden in marljiv ter poln lastnih idej.

Uredniški odbor, ki je sestavljal obvezni del vsebine časopisa, je zadolžil posamezne člane kolektiva za sestavo člankov ter določil rok, vse ostalo pa prepustil uredniku. Vidim ga kako je hodil od vrat do vrat, ter moledoval za pravočasno dostavo člankov, saj jih je potrebno še pregledati, prepisati in korigirati in namesto, da bi to nalogo realizirali prej ali vsaj do roka, smo največkrat povzročali ponovno obhodnico. Res pošteno se je namučil z zbiranjem prispevkov za časopis. Če pomislimo, da je polnih 16 let opravljal vse te naloge, ki jih zahteva uredniški poklic, bi skoraj lahko rekli, da bi moral imeti priznano dvojno štetje. Pa šalo na stran. Mislim, da ne bom rekla preveč, če povem, da je svojo nalogo dobro opravljal, da je bil vreden in marljiv ter poln lastnih idej.

1.

2.

Za njegov trud se mu iskreno zahvaljujemo. Ker pa je Darko izredno prizadeven kulturno prosvetni delavec - predsednik društva DPD Svoboda Liboje mu želimo tudi na tem področju obilo uspehov. Upamo, da bo v bodoče s svojimi članki o dogajanju v kraju in društvu popestril naš časopis.

Istočasno, ko se poslavljamo od našega Darka pa bi radi predstavili novega urednika. Na zadnjem zasedanju DS delovne organizacije je bila kot urednik imenovana tov. Marija Oblak — pravnik v kadrovsko splošni službi naše DO.

Tov. Marija je kar resno prišla za delo in pridno pomagala že prej pri urejanju tega časopisa. Prepričani smo, da bo delo uspešno opravljala in da bo naslednja številka "Keramika" izšla že pod njenim vodstvom. Želimo ji obilo uspeha in manj ovir na poti, kot jih je imel naš Darko. GZ

Predstavljamo vam

Rubrika, predstavljamo vam, je nov prispevek v našem tovarniškem glasilu z željo, da se podrobneje spoznamo med seboj. Pobudnik te rubrike je naš novi urednik tov. Marija Oblak, kajti Darko Šuler, ki je dolga leta urejeval naš časopis, se je v letošnjem letu upokojil in prosil za razrešitev te funkcije. Tako izrabljam priliko, da tov. Darkotu zaželimo predvsem zdravja in da bi še dolgo užival zasluženi oddih. V našem časopisu pa se naj še večkrat oglasi in opiše problematiko kraja Liboj.

Žreb je določil naslednja člana DO za prvi intervju: Tov. Marijo Krajnc in tov. Rudija Krka.

Tov. Marija Krajnc vsi prav dobro poznamo, saj že več kot triindvajset let prestopa prag naše delovne organizacije. Je zelo marljiva in pridna delavka, ter edina ženska v oddelku gmote, priljubljena in ji kar po domače pravijo "Žana". Ko sem ji pojasnila, kaj me je privedlo k njej, sem iz njenega razgovora ugotovila, da ni nič kaj navdušena z izborom in mi je sramežljivo odgovorila, naj si raje izberem katero drugo ter da ona ni za kaj takega. Odšla sem in ji pustila par dni za premislek. Ko sem se ponovno oglasila ter jo prosila, če mi bo

sedaj le odgovorila na moja vprašanja, je s tihim vendar odločnim glasom pristala.

Žana izhaja iz delavske družine. Oče se je zelo mlad odpravil v tujino s trebuchom za kruhom in se v Franciji zaposlil kot rudar. Tam je spoznal tudi svojo življenjsko družico — njeno mater, ki je po rodu Čehinja in jo je doletela ista usoda, morala je zapustiti svojo matično domovino, ter se zaposliti v tujini. Poročila sta se in rodila sta se jima otroka — Žana in njen brat. Čeprav sta njena starša različne narodnosti, je bilo njihovo življenje čudovito.

Rodila se je v Franciji leta 1940. Ko ji je bilo šest let, so se vsi skupaj vrnili v očetovo matično domovino Jugoslavijo. Uspešno je končala štiri razrede osnovne šole, vendar ji je jezik delal mnogo preglavic pri učenju, zaradi tega se tudi ni izučila nobenega poklica. Vendar Žana tega ne obžaluje in pravi, da ji tudi tako gre dobro in da raje dela.

Tov. Žana je poročena in mati dveh otrok. Starejši sin obiskuje zadnji letnik ekonomske srednje šole, mlajši pa hodi v tretji razred osnovne šole. Kot je pridna delavka v oddelku oziroma v DO, je doma skrbna mati in gospodinja, saj sta si z možem in s pomočjo staršev uredila svoj lasten dom v Grižah, kjer vsi skupaj srečno živijo.

Na vprašanje, kdaj in kje se je prvič zaposlila, je dejala: "Moja prva zaposlitev je bila v Keramični industriji Liboje leta 1957. V začetku sem opravljala razna dela, v zunanji skupini. Kasneje pa sem delala pri plavljenju gline, polnjenje bobnov, pranju filter-platna, vacuumiranju gmote itd. Sedaj pa dela, razna dela v oddelku proizvodnje gmote."

Na vprašanje, kako se počuti kot edina ženska v oddelku in če je z delom zadovoljna, je dejala:

"Imam svoje delo, včasih že naltim na kakšne zbadljivke, vendar se na nje ne oziram in prav rada delam v moški sredini. Z delom sem zadovoljna, pa čeprav je včasih kar težko, posebno pozimi je hudo, ker je mraz, ogrevanja pa nimamo. Upam, da se bo tudi to uredilo, čeprav že dolgo čakamo na ta čas. Po drugi strani pa, če se ozrem nekaj let nazaj, kakšna je bila tovarna takrat, ko sem prišla, pa danes, je viden ogromen napredek. Zelo veliko se je spremenilo, lahko rečem, da se nam je z novimi delovnimi sredstvi delo v oddelku precej olajšalo. Spominjam se še, kako smo se morali mučiti, ko smo polnili bobne ročno in z rameni, pa tudi tehnologija se vedno izboljšuje. Vendar me nekaj moti v našem oddelku, imamo novo postrojenje, ne znamo pa biti čisti, dnevna skrb za čistočo bi morala biti tudi skrb vsakega posameznega delavca v oddelku. Kljub nekaterim težavam pa vseeno ne bi zamenjala s kakšnim drugim delom, veliko let že delam v tem oddelku in smatram, da je vsako delo pošteno."

Na vprašanje, če je bila kdaj izvoljena v organe upravljanja in v katerih DPO dela, oziroma član je, je dejala: "Dvakrat sem bila izvoljena za člana DS, vendar nisem za tako delo in raje delam". Je članica sindikata in SZDL, vendar funkcij na tem področju ni imela. Večkrat je Žana med razgovorom poudarila: "Svoje življenje sem in bom posvetila predvsem delu in družini."

Tov. Rudi Krk izhaja iz rudarske družine.

Rodil se je 1944. leta. Otroška leta je preživel s sestro pri starših. Nižje razrede osnovne šole je obiskoval v Libojah, nato pa v Žalcu.

Po uspešno opravljeni osemletki, se je še učil za splošnega kleparja. Vendar to ni bil poklic, ki bi se ga veselil. Včasih je med željami in možnostjo velik razkorak, zaradi tega, mu tudi ni bila dana možnost, da bi študiral glasbo, ki ga je veselila.

Kot kvalificirani klepar se je prvič zaposlil leta 1962 pri privatnem obrtniku v Žalcu. Kasneje pa si je

moral poiskati zaposlitev pri Obrtniku v Preboldu. Tam je ostal do odhoda v JLA. Po vrnitvi se je ponovno zaposlil v Preboldu. Želja, da bi dobil zaposlitev bližje domu, se mu je izpolnila, kot skupinovodja se je zaposlil v Zarji Žalec.

Med tem časom se je tudi poročil in si ustvaril družino. Rodila sta se mu dva otroka, hči in sin. Zaradi stanovanjske stiske, stanovali so namreč pri Rudijevih starših, sta si bila primorana ustvariti lasten dom. Zaradi terenskega dela, ki ga je v Zarji bilo veliko, se je leta 1970 zaposlil v naši delovni organizaciji, v oddelku strojna delavnica kot klepar. Tako je bil še bližje domu, kar je sigurno prispevalo k hitrejšemu delu pri hiši, v katero se je pred kratkim vselil.

Prišlo je leto, ki je bilo usodno zanj in mu tok življenja dokaj spremenilo. Ponesrečil se je in po okrevanju odšel na poklicno rehabilitacijo v strojno delovodsko šolo v Celje. Po uspešno končani šoli leta 1979 se je ponovno zaposlil v Keramični industriji Liboje, kot žgalec pri predorni peči. Danes pa opravlja delo delovodje oddelka predorne peči.

Tudi na samoupravnem področju tov. Krk ne drži križem rok, temveč aktivno sodeluje v DS in kot član odbora za delitev OD.

Na vprašanje kako se počuti na delovnem mestu in s kakšnimi problemi se ubada, je dejal:

"Zaradi velike odgovornosti samega dela, počutje vedno ni najbolje, ker to delo ni rutinsko in zahteva vsak dan celega človeka. Verjetno bi se bolje počutil, če bi opravljal delo za katero imam izobrazbo, vendar pa to ni vedno mogoče."

Na vprašanje: Se vam zdi, da dobivate za delo, ki ga opravljate OD v skladu z delitvijo po rezultatih dela?" je odgovoril:

"Z OD sem zadovoljen. Če pa primerjam ocenitev del in nalog žgalca in delovodje pa smatram, da ni pravilna."

Ali imate kakšen predlog, za boljše delo v oddelku?

"Marsikaj bi se dalo spremeniti in izboljšati. Vendar ne najdemo skupnega jezika. Tu mislim predvsem na nakladanje položčenih izdelkov na regale, kar nam predstavlja ozko grlo. Velik problem je tudi transport, ki poteka skozi oddelke in ovira delavce pri opravljanju njihovega dela, vse to pa vsekakor povzroča zastoje, večji lom itd. Zadnji čas bi že tudi bil, da se uredi izolacija na vseh pečeh, kajti nevzdržno je v poletnih mesecih delo pri tako visokih temperaturah, istočasno pa bi bil to tudi prihranek pri energiji."

Na vprašanje v katerih DPO in društvih dela oziroma je član, je dejal: "Sem član OOS, SZDL, DPD Svobode Liboje, Planinskega društva, Ribiške družine, Rdečega križa, član Gasilske zveze sem že od devetega leta moje starosti. Sedaj pa opravljam funkcijo poveljnika v industrijski gasilski četi naše delovne organizacije."

Njegovo družbeno delo se povezuje tudi s krajem kjer živi. Aktivno dela kot namestnik predsednika KS v zaselku Sončni hrib in kot vodja delegacije SIS v krajevni skupnosti Liboje.

Pro godbi "Rudarjev in keramikov" igra že od same ustanovitve in je kot zaslužen godbenik prejel zlato Galussovo značko, še prej pa je bil tudi član tamburaškega orkestra v Libojah.

Na vprašanje, če je dovolj informiran o pomembnih samoupravnih odločitvah, je dejal: "Obveščanje v naši DO se mi zdi zadovoljivo. Del delavcev ni zainteresiranih za določene samoupravne odločitve, mene pa to zanima, zato tudi berem in sodelujem. Vendar smatram, da bi se moral vsak delavec zanimati, kaj se dogaja v njegovi sredini in okrog njega, ker bi s tem veliko pripomogel k boljšemu upravljanju v naši delovni organizaciji."

Majda Kotnik

Izgubili smo Franca Kovača

Pokojni kapelnik godbe

Nepričakovano smo izgubili iz naše sredine nesebičnega in neugnanelega kulturnega delavca.

Naš Franci se je rodil 10. 8. 1919. leta. Bil je sin rudarja in doraščal v delavski družini, tako je ostal zvest delovnemu človeku v borbi za njegov napredek, zlasti na področju kulture. Že s 15. leti je aktivno sodeloval v takrat ustanovljeni rudarski godbi in se do smrti od godbe ni več ločil. Tovariši godbeniki so upoštevali njegovo neumorno delo in tako je bil nad 36 let kapelnik godbe in jo tudi kot kapelnik nenadoma zapustil.

Čeprav so klile v njem še ideje za nadaljnji napredek godbe na pihala, ki je po njegovi zaslugi in prizadevanju odigrala vidno vlogo delovanja v društvu Svobodi, v občini Žalec in zamejstvu, so ideje nenadoma ugasnile.

Njegoba neizmerna želja je bila, da so bili naši godbeniki prisotni

po vsod, saj je s tem hotel dati poudarka amaterski delavski kulturi Liboj, vendar ga občasno tudi niso vsi razumeli, kaj hoče in želi, to pa je vsekakor povzročalo njegovo trenutno duševno bol; saj je v bistvu izžareval z uspehi, ki jih je godba dosegla in društvo Svoboda na razvoju delavske kulture. Največja zasluga pa je, da ni pozabil vzgajati mladih kadrov, katerim je posvetil največ svojega dela, zavedajoč se, da je v mladih godbenikih bodočnost godbe, istočasno pa je znal ceniti in spoštovati znanje starih godbenikov in ustvariti skupno sožitje, ki je bila osnova za napredek in obstoj godbe na pihala. Poleg svojega težavnega dela kot kapelnik godbe, je brez dvoma opravil še nešteto nerešenih drobnih del, ki so bila prav tako nujni člani v verigi napredka in njegove zamisli.

Želel si je tudi urejene kulturne prostore, zlasti godbeno sobo, saj se je zavedal, da je v urejenih prostorih zagotovljena nemotena dejavnost kulture.

Ne morem govoriti o vseh podrobnosti njegovega napredka pri godbi, zato vam priporočam, da še enkrat preberete knjigo "50 let Svobode", v kateri je opisan razvoj godbe, pri kateri ima poleg ostalih godbenikov največ zaslug naš pokojni Franci Kovač.

Kot je bil neugnan godbenik, tako je bil neumoren član društva Svobode. Od leta 1952 je bil vseskozi v upravnem odboru, zadnja leta pa v izvršnem odboru društva. Vedno je imel posluš za naše skupno kulturno hotenje in razvoj društva ter posameznih sekcij. Prisluhnil je delovanju povsod, naj si bo pri pevskemu zboru, dramski sekciji, ki je nekdanj obstajala; svoja mišljenja je povedal pri recitacijskem krožku, zlasti pa se je zanimal za razvoj tamburaškega orkestra, ki ima poleg godbe tudi svojo tradicijo. Ko ni bilo vodje tamburaškega zbora, je to sekcijo tudi vodil. Njemu in prizadevnemu tov. Vočku gre zahvala, da še danes obstoja tamburaški orkester v našem društvu.

Ko omenjam sodelovanje sekcije moram priznati, da je dal veliko pobud pri sestavljanju skupnih kulturnih programov, ki so zahtevali tudi od njega živčni napor in prizadevanja, njegove misli pa so dale pozitivne uspehe v naših skupnih hotenjih.

Ko danes govorimo o nesebičnem delu preminulega Franca Kovača, člana našega društva Svobode, bi lahko naštevali še nešteto nevidljivih del, ki jih je opravil, ne samo za svojo godbo ampak za razvoj celotnega društva in njegovih sekcij.

Za svoje delo je prejel od občine Žalec Savinovo nagrado in priznanje, da ne govorimo o priznanjih iz zamejstva od godbe na pihala iz Graza. Poleg tega je prejel nešteto priznanj družbenih organizacij kraja, ki jih ni v kulturi zanemarjal in jim je vedno pomagal pri njihovem delu. Bil je tudi velik ljubitelj narave, vedno aktiven planinec in vodič mladih planincev. Triglav, kamor se je želel povzpeti nekaj dni pred svojo smrtjo, vendar se mu njegova želja ni izpolnila.

Bežno smo omenili njegovo delo in zasluge za kulturni razvoj godbe, društva in kraja samega, za kar je vse svoje življenje skrbel. Naš skupen sklep pa naj bo, da nadaljujemo z delom, da podvojimo napore in tako nadomestimo vrzel, ko je nastala pri godbi in društvu ter se tako oddolžimo njegovemu spominu.

ŠD

Slovo od Jožeta Jelerčiča

Praznični dnevi so se spremenili v nemo žalost za vse, kateri smo ga poznali in dolga leta delali z njim. Dne 2. decembra 1980 smo se na pokopališču v Žalcu poslednjič poslovili od nekdanjega sodelavca in delovnega sotovariša Jožeta Jelerčiča. Kljub temu, da je zadnja leta živel daleč od nas in tovarne, v kateri je preživel skoraj dvajset let, se je rad vračal v libojsko kotlino in med nas. Z nami se je veselil uspehov, ki jih je dosegel kolektiv v letih, odkar je užival sadove svojih žuljavih rok.

Tovariš Jože Jelerčič je 11. septembra 1919. leta zagledal luč sveta v Velikem polju pri Sežani, kot sin napredno misleče družine. Ozemlje ali bolje rečeno vas, kjer mu je tekla zibelkja, je v stari Jugoslaviji pripadala Italiji. Vzgojen v naprednem duhu se je odločil leta 1939 pobegniti v Jugoslavijo, zavedajoč se, da je samo Slovenija lahko njegova prava domovina. Za Slovence in za vso Jugoslavijo je prišlo usodno 1941. leto, ko je okupator pričel našo domovino pustošiti, moriti in preganjati naš narod posebno tiste, kateri so živeli v bližini meje z italijanskim ozemljem in bili za takratne razmere sumljivi. Tudi Jože je bil med tistimi, katere je sovražnik imeal na seznamu in se jih želi rešiti. Proti koncu leta 1941 ga je okupator poslal v Italijo, kjer so ga zaradi bega obsodili na šest mesecev zapora v Trstu. Po prestani kazni so ga poslali v kazenski bataljon, kjer mu tudi ni bilo z rožicami postlano, zato je čakal na ugodno priložnost, da bi učel, kar mu je šele 1943. leta uspelo. Vesel in srečen, da se mu je beg posrečil, se je istega leta priključil našim borcem za svobodo in jo tudi dočkal med njimi.

Po končani vojni ga je pot pripeljala med zelene hmelske nasade v Savinjsko dolino. Najprej se je zaposlil v mozirskih gozdovih kot gozdni delavec. Dne 27. januarja 1949. leta se je zaposlil v Železarni Štore, kjer pa tudi ni bilo najbolje, zato se je odločil ter 5. marca 1951. leta prišel med libojske keramike. Zaposlil se je kot šamoter v šamotnem oddelku. Ob prenehanju izdelovanja šamotnih kapic je prevzel delovno mesto vratarja, svoje delo je vestno in marljivo opravljal. Ni bil vajen lahkega dela, zato je zapustil vratarsko službo in šel v skladišče gotovih izdelkov, kjer je pakiral grafitne lonce vse do 14. novembra 1970. leta, ko se je invalidsko upokojil.

Kaj naj še dodam tem skromnim vrsticam? Samo to, da je bil dober delavec ter bi pri svojih letih lahko užival mir in pokojnino na svoji skromni domačiji na obali sončnega Jadrana v Ankaranu.

Vsem sorodnikom, izrekamo soža-

Vsem sorodnikom, izrekamo člani kolektiva Keramične industrije Liboje iskreno sožalje.

Tone Mlinarič

Gibanje delovne sile v letu 1980

Prišli:

TOZD "Keramika"

1. Štefan Hlupič, loščilnica
2. Renata Krajnc, loščilnica
3. Ljubica Habrun, predorna peč
4. Breda Čadej, predorna peč
5. Sabina Rehar, loščilnica
6. Zdenko Kolar, predorna peč
7. Ursula Felicijan, loščilnica
8. Miroslav Zorič, modelarna
9. Zlatko Videc, predorna peč
10. Vera Pukl, loščilnica
11. Anton Žolek, strugarna
12. Milan Kosar, proizv. gmote
13. Franc Drakšič, strugarna
14. Nada Goričanec, razvrščevaln.
15. Andrej Jelen, modelarna
16. Martina Metličar, pakirnica
17. Drago Guček, predorna peč
18. Marija Goropevšek, razvrščev.
19. Igor Marko, modelarna
20. Albert Krajc, strugarna
21. Dušan Sluga, loščilnica

Odšli delavci iz TOZD Keramika

1. Ana Jagarinec, loščilnica
2. Ruža Opačak, predorna peč
3. Milena Vrstovšek, slikarna
4. Roman Colnarič, gmota
5. Darko Pinter, modelarna
6. Milka Ljeljak, strugarna
7. Srečko Lorger, slikarna
8. Samo Kramberger, modelarna
9. Rozalija Pugelj, razvrščeval.
10. Jozo Skok, predorna peč
11. Štefan Hlupič, loščilnica
12. Janez Kajnik, predorna peč
13. Alojz Štebih, predorna peč
14. Zdravko Podkoritnik, pakirnica
15. Peter Pavlič, predorna peč
16. Marija Pongračič, loščilnica
17. Ljubica Habrun, poredorna peč
18. Marjan Čižič, predorna peč
19. Ivan Burjan, livarna
20. Marija Cokan, livarna
21. Jelica Smolek, predorna peč
22. Vera Lukež, livarna
23. Anton Žolek, strugarna

Upokojila se je

1. Jožefa Pere, strugarna

Ploščice

Prišli:

1. Anica Rober

odšli

1. Milan Pečnak
2. Jože Fijavž

Grafit

Prišli:

1. Matija Travnšek

Delovna skupnost skupnih služb

Prišli

1. Alojz Bohte
2. Anton Kos
3. Roman Kroflič
4. Alenka Lukež
5. Elza Grobelnik
6. Palmira Zorko

Odšli:

1. Pavla Ožir, kadr.-splošna služb.
2. Bojana Antloga, računov. služb.
3. Marjan Rotar, sklad. got. izdel.
4. Roman Tominšek, komerc. služ.
5. Jože Žertek, komerc. služba
6. Roman Kroflič, komerc. služba

Upokojili so se:

1. Darko Šuler, tehnična služba
2. Jožefa Tepeš, sklad. got. izdel.
3. Jože Uzman, tehnična služba

Delovna skupnost skupnih služb

Prišli

1. Alojz Bohte, sklad. got. izdelkov
2. Anton Kos, tehnična služba
3. Roman Kroflič, komerc. služba
4. Alenka Lukež, tajništvo
5. Elza Grobelnik, sklad. got. izdel.
6. Palmira Zorko, sklad. got. izdel.

Odšli

1. Pavla Ožir, kadrov. sploš. služba
2. Bojana Antloga, račun. služba
3. Marjan Rotar, sklad. got. izdel.
4. Roman Tominšek, kom. služba
5. Jože Žertek, komerc. služba
6. Roman Kroflič, komerc. služba

Upokojili so se:

1. Darko Šuler, tehnična služba
2. Jožefa Tepeš, sklad. got. izdel.
3. Jože Uzman, tehnična služba

Zahvala

Ob smrti mojega očeta FRANCA MLINARIČ se iskreno zahvaljujem članom kolektiva Delovne skupnosti skupnih služb, TOZD-u Ploščice, oddelku razvrščevalnice, Upravnemu odboru DPD Svobode, Kino sekciji Svoboda Liboje in Gasilskemu društvu Keramične industrije za prispevano denarno pomoč.

Iskrena hvala godbi Rudarjev — Keramikov za odigrane žalostinke, govorniku tov. Stanetu Lavrinu za poslovilne besede ob odprtem grobu, sostanovalcem bloka Kasaze 104, ter vsem kateri so ga spremljali na njegovi zadnji poti in mu darovali vence in cvetje.

Še enkrat vsem prisrčna hvala.

Družina Mlinarič

Zahvala

ob boleči izgubi

FRANCA KOVAČA

kapelnika godbe na pihala keramikov in rudarjev iz Liboj

se zahvaljujema vsem, ki ste ga pospremili na njegovi zadnji poti, nama izrekli sožalje, darovali cvetje, vence ter denar za dobrodelne namene. Iskrena hvala DPD Svobodi "Ludvika Oblaka" Liboje z vsemi sekcijami. Zahvaljujema se vsem godbam, še posebno domači godbi iz Liboj ter vsem pevskim zborom in govornikom. Hvala vam zvesti planinci ter čebelarji. Zahvaljujema se tudi KIL, oddelku slikarne ter HS Kasaze 103. Prisrčna hvala družinam Čretnik in Godler, kateri sta nama pomagali v najtežjih trenutkih. Hvala torej vsem, ki ste se na najbolj dostojen način od njega poslovili.

Žalujoči Štefka in Verica

Zahvala

Ob boleči izgubi drage mame in stare mame Štefanije Zalezina se iskreno zahvaljujem vsem kateri so ji darovali vence in cvetje. Prav lepa hvala godbi Rudarjev - Keramikov za odigrane žalostinke, moškemu pevskeemu zboru DPD Svoboda Liboje, govorniku tov. Mlinariču za poslovilne besede ob odprtem grobu ter vsem, ki so jo spremljali na njeni zadnji poti.

Še enkrat vsem prisrčna hvala!

Anica Grm z družino

Zahvala

Prijetno sem bila presenečena, ko so me iz Arje vasi obvestili, da ste ob jubileju delavskega samoupravljanja vašega kolektiva napravilo tako lepo in humano gesto in poslali lep šopek cvetja na grob mojega pokojnega strica Riharda Vidmarja, nekdanjega člana vašega kolektiva in člana delavskega sveta.

Slišala sem že, da se kolektivi tu in tam spominjajo svojih pokojnih članov, ali da se po tolikih letih spominjate pokojnika in obiščete njegov grob, je pa res lepo in humano. Iz vsega srca se vam zahvaljujemo ter želim, da bi se po vam zgledovalo še mnogo naših kolektivov, vam pa iz vsega srca želimo obilo uspehov pri delu. Obenem se vam zahvaljujem za vence, ki ste jih poslali ob smrti njegove žene Štefke Vidmajer.

Nečakinja Mara Krajnc

Smučarski tečaj v Libojah

Letos je osnovna organizacija sindikata Keramične industrije Liboje priredila za začetnike to je otroke naših delavcev v starosti do desetih let smučarski tečaj. Vodil ga je tov. Forto Turk. Pri njegovem delu so mu pomagali Roman Virant, Anton Kos in Milan Kveder.

Tečaj je bil ob vlečnici v Libojah. Snežne razmere so bile ugodne tako da so se malčki radi učili smučati in po petih dneh pokazali tudi svoje znanje. Zadnji dan to je v petek smo imeli preizkus znanja v obliki tekmovanja na sto metrov dolgi progi s šestimi vrati. Vsi tečajniki so uspešno prevozili progo in dokazali, da jim vijuganje med vratci ne dela več problemov.

Tečaja so se udeležili: Mitja Urišek, Mateja Oblak, Robert Oblak, Matjaž Ramšak, Peter Đokić, Franjo Baloh, Tanja Baloh, Andrej Zeme in Mojca Đudarić.

Menimo, da je tečaj dosegel svoj namen in da bomo tudi v bodoče prirejali podobne tečaje v drugih športnih panogah.

Turk

Obvestilo

Vse člane OO Sindikata v Keramični industriji Liboje obveščamo, da je pri Občinskem sindilanem svetu Žalec **brezplačna** pravna pomoč vsako sredo od 14. so 16. ure.

Obvestilo

Člane kolektiva obveščamo, da smo v oddelku livarne, dne 14. 10. 1980 izžrebali dobitnike nagrad križanke časopisa "Keramik".

Srečni izžrebanci so:

1. nagrada, jedilni servis številka 27, Vera Zupanc
2. nagrada, servis ČK številka 24, Milica Muzlovič
3. nagrada, garnitura ČK številka 28, Jelka Kovač
4. nagrada, krožnik 165-letnice KIL številka 2, Sonja Tkavc
5. nagrada, krožnik 165-letnice KIL številka 33, Majda Kotnik

HUMOR

Horuk v novo leto s stabilizacijo

Stabilizacija beseda lepa, sestavljena iz trinajstih črk, Kot prva dama se vsepovsod šopiriš, še v leto 1981 te bomo nesli celo ti "krono" bomo dali, kdaj?

morda takrat
ko vsako tvojo črko,
vsak od nas bo stabiliziral,
pa naj si bo to delavec,
intelektualec al politik...
Kdaj in kako? bo to mogoče?

- S — Stori to kar storiti moraš, da si to, kar moraš biti
T — trenutki odločitve niso težki, posledice so hujše
A — analizirati in filozofirati odlično znamo, le konkretnosti ne poznamo
B — bolezen ti edini sad si stabilizacije pri nas
I — interpretacija zavita v plašč si kot eskim
L — ljubezen te morda več ni, te izpodrinila je bolezen?
I — ilustracija, povsod jo je dovolj
Z — zakaj stabilizacije smo več "požrli" kot ustvarili
A — anarhija, tudi ta je mnogo kje prisotna

- C — cene kam vraga spet drvite, se vam mudi, inflacija tako in tako čaka
I — ideologije učil si nas, naučili smo se, pa še premalo, še bi te potrebovali
J — Jugoslavija, domovina moja s krvjo prežeta — ljubim te,
A — asocijacija, ko ljubezen in bolezen v sintezo se podata, rodil se nam bo človek — Humanizacija

Majda Kotnik

FABRIŠKA

Ko zjutraj vstanem,
si na hitro oči pomanem,
in že oddrvim, da ne zamudim
kam? na delo.

Dan za dnem ista pesem,
kot lajna se ti zdi,
vsakdanje delo, čeprav krepil
človeka,
ohranja sebe in tvoj rod.

Ko sirena zadoni, se že oglasi glas telefonistke.
Zatrepetaj, ker odprte mize še ni,
morda, že kliče desetica.

Kaj čudno sliši se,
od šeste do štirinajste,
pa kaj saj vedno eni in isti kličejo
se,
kaj to ni lajna? morda,
ne to naša je razglasna.

Majda Kotnik

